

ЗАКОН О ВЕТЕРИНАРСТВУ У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

(1) Овим законом уређују се здравствена заштита животиња и обављање ветеринарске дјелатности, откривање, спрјечавање појаве, сузбијање и искорјењивање заразних болести животиња, спрјечавање болести које су заједничке за животиње и људе, ветеринарско-санитарна контрола узгоја и промета животиња, производа, сировина и отпадака животињског поријекла, хране за животиње и воде, репродукција животиња, примјена зоохигијенских и технолошких мјера у узгоју животиња у погледу здравствене заштите, заштита животне средине у овој области и добробит животиња.

(2) Овим законом уређују се и надлежност ветеринарских служби у спровођењу здравствене заштите животиња и обављању ветеринарске дјелатности, организацију и надлежности Ветеринарске коморе, стручно усавршавање у ветеринарству, базе података и информациони систем.

Члан 2.

Поједини изрази који се користе у овом закону имају сљедећа значења:

аквакултура означава живе рибе, ракове, шкољке и мекушце који се гаје и чувају у контролисаним условима у рибњаку, укључујући и дивље животиње ових врста, намијењене за гајење,

аматерски узгој и репродукција значи повремено узгајање или репродукцију кућних љубимаца; у овом случају узгој се односи на репродукцију која има за циљ квантитет, док репродукција подразумијева планирану репродуктивну активност и бригу ради досезања одређених квалитативних карактеристика потомства,

болести које се обавезно пријављују су заразне болести са листе међународног зоосанитарног кодекса ОИЕ, укључујући и болести које одреде надлежни органи,

ветеринари су лица за завршеним ветеринарским факултетом са звањем дипломирани ветеринар или доктор ветеринарске медицине,

ветеринарска лиценца је дозвола коју мора имати ветеринар за обављање ветеринарске дјелатности коју издаје ветеринарска комора,

ветеринарска услуга је интервенција ветеринара у амбуланти или ван ње, коју обавља ради обезбјеђивања здравља животиња, из превентивних или узгојних разлога, ради ветеринарског прегледа или контроле, као и ради интервенција у репродукционе или друге сврхе, осим извођења минималног обима здравствене заштите животиња,

ветеринарске организације су ветеринарска станица, ветеринарска апотека, ветеринарска амбуланта, ветеринарска болница и ветеринарска клиника,

ветеринарски инспектор је ветеринар који је запослен у Републичкој управи за инспекцијске послове (у даљем тексту: Инспекторат) или у јединици локалне управе,

ветеринарски прегледи и контрола су прегледи и контрола животиња, сировина, производа, прехранбених производа, сточне хране и отпадака, ради заштите људи и животиња од заразних болести животиња, и спречавања трговине сировинама, производима, прехранбеним производима и сточном храном, који нису здравствено

исправни, као и контрола објеката или робе, који могу бити извор заразних болести животиња,

ветеринарски ред подразумијева прописане мјере, поступке и радње на јавним мјестима, гдје се скупљају животиње, у превозним средствима за транспорт животиња, производа, сировина, прехранбених производа, отпадака и сточне хране, у оборима и на пашњацима, као и објектима за скупљање животиња и клање животиња, и скупљање, обраду, прераду и складиштење сировина, производа, прехранбених производа, отпадака и сточне хране ради заштите здравља и живота људи и животиња, заштити животне средине и заштити добробити животиња,

ветеринарски стручњак (експерт) је ветеринар којег министар пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: министар), рјешењем овлашћује за савјетовање и давање мишљења, као и обављање врхунских специјалистичких радова у појединачним подручјима ветеринарске дјелатности,

ветеринарски техничар је лице са завршеном четворогодишњом средњом школом за ветеринарске техничаре, које под контролом ветеринара обавља појединачне ветеринарске послове,

вјештачко осјемењавање означава уношење сјемена у утерус женке вјештачким путем без природног парења,

власници животиња су физичка и правна лица која су власници животиња, односно која се баве узгајањем, заштитом, употребом, гајењем, управљањем, обучавањем, превозом или продајом животиња,

гајена дивљач су дивљи копнени сисари, гмизавци и птице, које се држе и кољу као домаће животиње,

дивљач су дивље животиње, одређене прописима о дивљачи и лову, чије је месо употребљиво за исхрану људи и које се не кољу као домаће животиње, већ се лове у складу са прописима о лову, као и дивљи сисари и птице који слободно живе на затвореном подручју и који се лове у складу са прописима о лову,

епизоотија, односно епидемија заразне болести су бројнији случајеви заразне болести која с обзиром на учесталост, вријеме, мјесто и угрожене врсте животиња, односно људи превазилази очекивани број случајева,

животиња означава: сваког сисара осим човјека, свако четвороножно биће које није сисар, домаће и дивље птице, рибе, рептиле и љускаре, остала хладнокрвна бића било које врсте и пчеле које праве мед,

животиње по намјени или мјесту живљења су: животиње за гајење, производњу и клање, кућне животиње, дивљач, гајена дивљач, аквакултура, животиње које слободно живе у водама, животиње за вршење експеримената, животиње из зоолошких вртова и друге животиње,

животиње за вршење експеримената значе сваког живог кичмењака, осим човјека, и ларвалне облике без феталних и ембрионалних облика који слободно живе, а које се употребљавају у експерименталне и друге научне сврхе,

животиње за гајење су животиње које се гаје или држе за производњу хране, односно за производњу вуне, коже, крзна или у друге привредне сврхе,

животиње за клање су животиње чији су саставни дијелови тијела намијењени за исхрану људи, укључујући и аквакултуру и гајену дивљач,

животиње за производњу прехранбених производа су животиње за клање, производне животиње, дивљач и животиње које слободно живе у водама,

животиње из зоолошких вртова су животиње које се јавно излажу у сталном објекту најмање седам дана у години, са изузетком циркуса и трговина са кућним животињама,

животиње које слободно живе у водама су рибе, ракови, шкољке и друге водене животиње, одређене прописима о риболову, чије се месо и ткива употребљавају за исхрану људи и које се лове са намјеном исхране људи,

кућне животиње су пси, домаће мачке, домаће птице, мали глодари, тераријумске, акваријумске и друге животиње, које се узгајају или држе за рекреацију, друштво, заштиту или помоћ човјеку,

зараженим подручјем сматра се подручје на којем је утврђен један или више извора инфекције и на којем постоје могућности за ширење инфекције,

заразне болести животиња су болести идентификоване у међународном зоосанитарном кодексу Међународне канцеларије за епизоотије (ОИЕ) и друге болести у погледу којих се примјењују прописане мјере,

здравствена заштита животиња подразумијева спровођење мјера ради обезбјеђења узгоја и производње здравих животиња, хигијенски и здравствено исправних производа животињског поријекла, заштите људи од зооноза и обезбјеђења добробити животиња и ветеринарске заштите животне средине,

идентификација животиња означава стављање ушних маркица, жигова, укључујући и друге начине идентификације (електронски) који треба да стоје стално на животињи и да означе којој врсти, имању или стаду припада, а да при том не угрожавају животињу,

клаоница означава сва мјеста гдје се кољу животиње ради даље продаје и употребе у људској исхрани,

кретање животиња означава промјену, смањење или повећање броја животиња на имању, у стаду, које се дешава из било ког разлога њиховог уласка или изласка, укључујући испашу, трговину, клање, учешће на изложбама или сајмовима, извоз, а за домаће коње такође подразумијева учешће на спортским такмичењима, као и окот и угинуће животиње на имању или у стаду,

лијекови за употребу у ветеринарској медицини (у даљем тексту: лијекови) су свака материја или комбинација материја које су припремљене и намијењене за лијечење или спречавање болести код животиња, а лијеком се сматра и свака материја или комбинација материја која се може примјењивати на животињама, да би се одредила дијагноза или поново успоставиле, побољшале или промијениле физиолошке функције, **љубитељски узгој** је привремени узгој или одгој кућних животиња, при чему је узгој дјелатност репродукције животиња са нагласком на количинским аспектима, а одгој је планска дјелатност репродукције животиња и брига о њима, за достизање квалитетно одређених особина потомства,

мјесто (пункт) граничне инспекције означава мјесто на коме се врши контрола животиња и производа животињског поријекла приликом увоза, извоза или транзита у складу са прописима Босне и Херцеговине,

мјесто поријекла је простор, односно објекат у којем је обављен ветеринарски преглед и гдје је након прегледа издат ветеринарски сертификат или увјерење о здравственом стању животиње, односно потврда,

објекат обухвата зграде и просторе гдје се производе, односно обрађују прехранбени производи, сировине и отпаци,

овлашћена лабораторија је лабораторија која испуњава прописане услове које прописује Министарство,

овлашћени ветеринарски инспектор је ветеринар којег на основу уговора ангажује Министарство за обављање ветеринарско-санитарних прегледа на клаоницама и стручни надзор у објектима који су под ветеринарским надзором,

Оперативна агенција БиХ означава техничку агенцију која спроводи модалитете и функционисање идентификације и контроле кретања животиња на цијелој територији

Босне и Херцеговине и надгледа и координише техничке активности регионалних канцеларија за унос података,

остаци штетних материја (резидуум) су остаци материја са фармаколошким дјеловањем, остаци еколошких загађивача окружења и друге материје, као и њихови метаболити, који могу прећи у прехранбене производе и угрозити здравље људи,

отпадне воде су оне отпадне воде које настају у објектима за узгој животиња, клаоницама и другим објектима за обраду, прераду и сакупљање сировина, прехранбених производа и отпадака и захтијевају посебну технологију одвајања и чишћења,

нус производи су животињски трупови и саставни дијелови животињског тијела, који нису намијењени за исхрану људи, као и здравствено неисправни прехранбени производи и животињски производи,

посебно опасне заразне болести су заразне болести са Листе ОИЕ међународног зоосанитарног кодекса и које пропише Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: Министарство) у складу са својим надлежностима,

прехранбени производи у смислу овог закона означавају производе животињског поријекла, свјеже или спремљене за чување, индустријске производе, органске и неорганске супстанце које су директно или након обраде намијењене за исхрану људи,

приплодне животиње су животиње мушког и женског пола, намијењене за размножавање,

производи животињског поријекла (у даљем тексту: производи) су сви производи добијени од животиња, дивљачи и животиња које слободно живе у водама, инкубирана јаја, као и животињско сјеме, јајне ћелије и ембриони и мед и сви производи који дјелимично или у цјелини потичу од животиње,

производне животиње су животиње намијењене за добијање меса, млијека, јаја, меда, вуне, коже и крзна,

регионална база података означава техничке канцеларије на регионалном нивоу које служе у сврху идентификације и контроле кретања животиња,

регистар на имању означава регистар у који власници (имаоци) животиња и узгајивачи уносе све податке у вези са животињама и кретањем животиња,

сабирни центар је регистровани објекат гдје се животиње из различитих објеката за узгој скупљају и сабирају у пошиљке, намијењене за унутрашњу и спољну трговину,

сировине животињског поријекла (у даљем тексту: сировине) су трупови и сви саставни дијелови животињског тијела у непрерађеном стању,

систем идентификације и контроле кретања животиња (у даљем тексту: ИККЖ) означава процедуре којима је циљ побољшање и спровођење ветеринарских контролних система који се односе на идентификацију животиња, кретање и праћење кретања животиња,

службеник за сертификацију је ветеринарски инспектор јединице локалне самоуправе, или овлашћени ветеринарски инспектор,

сточарске службе су званичне организације које се баве узгојно селекционим радом, односно унапређивањем сточарства,

транзит је сваки пренос пошиљака, животиња, прехранбених производа, сировина, производа, лијекова и медицинских помагала, сточне хране и отпадака преко граничних прелаза Босне и Херцеговине у друге државе или из других држава.

трговац животињама (у даљем тексту: трговац) је правно или физичко лице које као дјелатност обавља куповину, односно продају животиња, осим паса,

угроженим подручјем сматра се подручје на које се може пренијети болест са зараженог подручја и на којем постоје могућности за ширење заразе,

узгој приплодних животиња означава узгој приплодних животиња и давалаца јајних ћелија и ембриона, објекте за узгајање приплодних животиња, центре за осјемењивање, расна јата пернате живине, расна рибља јата, расна узгајалишта и узгајалишта матица, **хитна ветеринарска помоћ** је интервенција којом се уклања непосредна опасност за живот животиња,

храна за животиње или сточна храна означава различите производе животињског или биљног поријекла у првобитном природном стању, свјежем или конзервисаном, производе индустријске прераде и органске и анорганске материје које су директно или након прераде намијењене за храњење животиња,

чувар животиња означава свако физичко или правно лице које има одговорност за чување животиња, чак и привремену, укључујући и транспорт на пијацу или клаоницу и **штала са непровјереним или сумњивим епизоотиолошким приликама** представља зграде и просторије за узгој животиња у којима се нису обавили прописани прегледи животиња, односно штала власника животиње који се бави недозвољеном или неконтролисаним трговином животињама и животињским производима.

Члан 3.

(1) Власници и чувари животиња дужни су да се старају о здравственој заштити животиња и њиховој добробити, те да воде регистар на имању.

(2) Свако лице које чува, транспортује или на било који начин има везе са животињама дужно је да заштити здравље животиња од болести и инфекција које се преносе међу животињама и људима, као и од посљедица остатака штетних материја у прехранбеним производима животињског поријекла.

(3) Обавеза ветеринара је да у складу са објективним могућностима пружи хитну ветеринарску помоћ коју плаћа власник животиња.

(4) Физичка и правна лица која држе, чувају или прометују животиње дужна су да:

а) омогуће ветеринарски преглед и контролу својих животиња,

б) помажу приликом преглега, контроле и узимања потребних узорака и

в) помажу приликом обављања других прописаних мјера.

(5) Физичка и правна лица дужна су да без одгађања обавијесте најближу ветеринарску организацију или ветеринарског инспектора, односно Министарство или Инспекторат о постојању опасности по здравље животиња, или у вези са тим опасностима, као и да у захтијеваном року доставе податке о здравственој заштити животиња, односно здравственој исправности прехранбених производа, сточне хране, лијекова и отпадака и да омогуће провјеру тачности датих података.

(6) За вријеме чекања да ветеринарски инспектор, ветеринарска организација или Инспекторат предузме мјере на које је овлашћен законом и другим прописима, физичка и правна лица не смију да ставе у промет животиње и производе, те морају повући оне који су већ стављени у промет, ако постоје знаци промјене здравственог стања, односно сумња да су те животиње и производи ризични по здравље животиња или људи.

(7) Након интервенције у случају из става 6. овог члана, физичка и правна лица морају да пруже све информације о кретању животиња и производа.

(8) Физичка и правна лица која држе или транспортују животиње, производе или сировине животињског поријекла воде евиденције чији јединствен и детаљан садржај, облик и начин вођења прописује министар пољопривреде, водопривреде и шумарства (у даљем тексту: министар).

(9) Власник животиња има право на слободан избор ветеринара, осим у случајевима из члана 10. став 1. овог закона, као и право да захтијева информације о

изабраном методу интервенције, могућим посљедицама и трошковима ветеринарске услуге, осим код провођења обавезних ветеринарских мјера.

(10) Власник животиња и производа животињског поријекла који се стављају у промет мора обезбиједити документацију да су спроведене све прописане ветеринарске мјере и да је извршен ветеринарски преглед на имању, односно објекту.

Члан 4.

Канцеларија за ветеринарство Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Канцеларија) одређује јединствен начин за примјену стандарда и мјера садржаних у међународним конвенцијама, уговорима и другим међународним актима.

II ЗДРАВСТВЕНА ЗАШТИТА И СПРЕЧАВАЊЕ ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ ЖИВОТИЊА

Члан 5.

(1) Здравствена заштита животиња спроводи се ради обезбјеђивања узгоја и производње здравих животиња, хигијенски и здравствено исправних производа животињског поријекла, заштите људи од зооноза и обезбјеђивања добробити животиња и заштите животне средине.

(2) С обзиром на врсту инфекције и мјере потребне за њихово спречавање и сузбијање, заразне болести животиња, ради чијег сузбијања се предузимају опште и посебне превентивне, као и друге мјере које се спроводе према овом закону, разврставају се у групе у складу са међународним зоосанитарним кодексом и епизоотиолошким стањем.

(3) Зоонозе су болести или инфекције које се природним путем преносе са животиња – кичмењака на људе, и обрнуто (зоопатије).

(4) Разврставање болести из овог члана, као и услове за одређивање статуса у погледу здравственог стања, начин обавјештавања, пријављивања и мјере, правилником прописује министар, а саставни дио правилника чине Листе заразних болести.

Члан 6.

(1) Министарство одређује и организује мјере стручног надзора ради искорјењивања болести које обавезно морају да се пријављују.

(2) За извођење мјера из става 1. овог члана, Министарство доноси јединствене и дугорочне програме здравствене заштите животиња у којима се одређују рокови за реализацију програма, организације које то морају реализовати и начин финансирања.

(3) На крају сваке године Министарство за сљедећу годину одређује које се превентивне вакцинације и дијагностичка, као и друга испитивања обављају у Републици Српској ради обезбјеђивања повољних епизоотиолошких прилика и испуњавања услова за трговину, одређују се рокови, као и начин обавјештавања о обављеним мјерама и другим условима за извођење тих мјера, као и организације које имају право да их обављају у складу са одредбама овог закона.

(4) Лица која током обављања регистроване дјелатности узгоја или производње долазе у непосредан додир са животињама, прехранбеним производима, сировинама, производима животињског поријекла или отпацама, морају да имају основно знање о заразним болестима животиња, о њиховом спречавању и преношењу на људе, као и о прописима о заштити од заразних болести животиња.

(5) Основно знање о заразним болестима, као и о прописима, лица из става 4. овог члана стичу на едукативним скуповима, за које ће програм и извођача прописати и одобрити Министарство.

Члан 7.

Обавезне, опште превентивне мјере за заштиту животиња од заразних болести које спроводе власници и чувари животиња су:

- а) обезбјеђивање хигијенски исправне воде и сточне хране,
- б) обезбјеђивање и одржавање прописаних хигијенских услова у објектима за узгој животиња и у другим просторијама у којима се животиње задржавају,
- в) обезбјеђивање и одржавање хигијенских услова на опреми у објектима из тачке б) овог става,
- г) обезбјеђивање хигијене окота и muže,
- д) обезбјеђивање ветеринарског реда на јавним мјестима, гдје се скупљају животиње, у превозним средствима за транспорт животиња, производа, сировина, прехранбених производа, отпадака и сточне хране, у оборима и на пашњацима, као и објектима за скупљање животиња и клање животиња, и скупљање, обраду, прераду и складиштење сировина, производа, прехранбених производа, отпадака и сточне хране,
- ђ) обезбјеђивање здравствене исправности прехранбених производа и ветеринарских услова за њихову производњу и промет,
- е) спрјечавање уношења узрочника заразних болести у објекте за узгој животиња,
- ж) извођење ветеринарских мјера у интензивном узгоју животиња,
- з) третирање животињских трупова и других отпадака, отпадних вода, животињског измета и урина на прописан начин,
- и) обезбјеђивање превентивне дезинфекције, дезинсекције и дератизације у објектима, на јавним површинама и у превозним средствима, у складу са општим мјерама заштите становништва од заразних болести,
- ј) уношење свих информација и података о животињама и њиховом кретању у регистар на имању и
- к) друге опште мјере, утврђене овим законом.

Члан 8.

(1) Контрола и превенција болести које обавезно морају да се пријаве базирају се на плану хитних интервенција за подручје Републике Српске који доноси Министарство. Ради раног откривања и спречавања појава заразне болести може се с обзиром на природу заразне болести и опасност одредити једна или више сљедећих посебних превентивних мјера:

- а) ветеринарско обучавање власника животиња и других лица,
- б) обавезно обавјештавање најближе ветеринарске организације или ветеринарског инспектора у случају сумње на постојање болести,
- в) ограничавање кретања лица, животиња и транспорт материјала којима се може пренијети зараза, као и забрана вожње превозних средстава,
- г) ограничења на фармама, имањима, јавним пијацама, отвореним продајним мјестима, изложбеним теренима, клаоницама и свим другим просторијама,
- д) идентификација животиња и попис животиња,
- ђ) стављање ограничења на заражено и контролисано подручје,
- е) ограничења вршења вјештачког осјемењавања и трансфера ембриона,

ж) дијагностиковање у овлашћеној лабораторији и потврђивање, уколико се покаже потребним у међународној референтној лабораторији, овлашћеној од Европске уније или Свјетске здравствене организације,

з) чишћење и дезинфекција опреме, просторија, особља и возила прихваћеним дезинфекционим средством,

и) дезинфекција, дезинсекција и дератизација,

ј) клање и уништавање свега зараженог или изложеног контакту осталих животиња које су биле изложене зарази,

к) превентивна вакцинација или заштита употребом ветеринарских лијекова,

л) безопасно одлагање животињских остатака, производа животињског поријекла, хране за животиње и отпада,

љ) безопасно одлагање или хигијенски третман отпадних вода и фекалија из регистрованих објеката,

м) испитивање коже и коже са ткивом на антракс,

н) специјалне мјере за узрочнике заразе и резервоаре инфекције и заустављање преносиоца заразних болести и

њ) друге посебне превентивне мјере које су предвиђене овим законом.

(2) Отпадна храна мора бити третирана у складу са критеријумима које пропише Министарство прије него што почне исхрана животиња, или се исхрана отпадном храном мора забранити.

Члан 9.

(1) Обавезне, посебне превентивне мјере за заштиту становништва од зооноза и токсичних агенаса су:

а) систематично откривање, спречавање и сузбијање зооноза код животиња,

б) извођење превентивних мјера за заштиту ветеринара, ветеринарских техничара, власника животиња, чувара животиња и других људи, који могу да дођу у непосредан или посредан додир са зараженом животињом, прехранбеним производима, производима, сировинама или отпацама,

в) спровођење хигијенских мјера приликом клања животиња у регистрованим објектима према стандардима који су прописани за такву врсту кланица,

г) обезбјеђивање здравствене исправности прехранбених производа и спречавање недозвољеног промета зараженим животињама и здравствено неисправним прехранбеним производима, производима, сировинама и отпацама, којима се може инфицирати становништво, ветеринарским прегледом и инспекцијском контролом животиња, као и надгледањем животиња, прехранбених производа, производа животињског поријекла, сировина и отпадака,

д) спрјечавање загађења сировина, производа и прехранбених производа у прехранбеним и другим објектима и

ђ) спрјечавање загађења животне средине отпадним хемикалијама и другим материјалом штетним по човјека до којег може доћи приликом клања животиња.

(2) За извођење мјера из става 1. овог члана усвајају се краткорочни и дугорочни програми заштите становништва од зооноза и морају бити одређени рокови у којима програми морају да буду реализовани и начин њиховог финансирања.

(3) Програм за општу заштиту здравља људи и животиња од одређених зооноза доноси министар и министар здравља и социјалне заштите.

Члан 10.

(1) Ако се појави заразна болест или се појаве знаци на основу којих се сумња да је животиња обољела или угинула услед заразне болести, власник животиње мора о томе одмах и на прописан начин да обавијести најближу ветеринарску организацију, овлашћеног ветеринарског инспектора и ветеринарског инспектора.

(2) Власник животиње мора до доласка ветеринара да заштити, као и да спријечи приступ других лица и животиња до заражене животиње, крда, јата, пчелињака, односно трупа угинуле животиње.

Члан 11.

(1) Ветеринар који посумња на постојање заразне болести мора да на прописан начин обавијести надлежну ветеринарску инспекцију и предузме све потребне мјере да би се потврдило или искључило постојање предметног заразног обољења, односно утврдио узрок угинућа животиње.

(2) Сматра се да постоји сумња на заразне или паразитске болести када се у стаду, јату, дворишту, имању или другом мјесту и простору гдје животиње привремено или стално бораве појаве два или више обољења или угинућа са једнаким или сличним знацима или кад животиња нагло угине без видљивог узрока, или ток лабораторијске претраге, клиничка слика болести или епизоотиолошке околности оправдавају постојање сумње на заразну или паразитску болест.

(3) Ветеринар узима и шаље на испитивање материјал из става 1. овог члана специјалним возилом лабораторије која обавља дијагностичка испитивања, која мора да обезбиједи такав начин превоза материјала којим ће се обезбиједити да не постоји опасност за ширење заразних болести и за кварење материјала.

(4) Организације које обављају јавни превоз, односно обезбјеђују доставу морају да обезбиједи и доставу материјала до овлашћене лабораторије.

Члан 12.

(1) Ветеринарски инспектор или овлашћени ветеринарски инспектор преко епизоотиолошке службе овлашћене дијагностичке институције, на основу пријаве заразне болести или сумње на заразну болест обавља епизоотиолошко испитивање, односно истражује околности појаве пријављене болести.

(2) У случају сумње или утврђивања зоонозе ветеринарски инспектор или овлашћени ветеринарски инспектор дужан је да обавијести и надлежну здравствену службу.

(3) Министарство је у прописаним случајевима дужно да обавијести о појави и опасности од заразне болести: надлежне органе општина, здравствену службу, сточарску службу, надлежни орган за заштиту и спасавање, центар за информисање, надлежни орган за заштиту животне средине и заинтересоване власнике животиња, као и да их упозна са најважнијим мјерама, којима се може спријечити ширење заразне болести.

Члан 13.

(1) Када се утврди заразна болест и док траје опасност од ње, одређују се границе зараженог и угроженог подручја, мјере поступања и начин обавјештавања о томе.

(2) Начин одређивања зараженог и угроженог подручја и детаљне мјере за утврђивање начина превенције, спречавања ширења и сузбијања заразне болести, услове за престанак важења мјера утврђених ради контроле заразне болести, као и начин обавјештавања и информисања о томе прописује министар.

(3) О мјерама које се односе на ограничење кретања лица и дезинфекцију лица мора се обавијестити надлежна здравствена служба.

III ВЕТЕРИНАРСКА ПРЕВЕНТИВА

1. Превентива у промету животиња

Члан 14.

(1) Сва говеда, свиње, овце, козе, коњи, а по рјешењу Министарства и друге животиње на подручју Републике Српске морају бити идентификоване и њихова кретања морају бити регистрована у складу са системом из става 3. овог члана који укључује: регистрацију имања, идентификационо маркирање животиња и јединствену кодификацију на нивоу Босне и Херцеговине и пасош за животиње.

(2) Активност из става 1. овог члана у надлежности је Министарства, а спроводе је овлашћене ветеринарске организације.

(3) Министар прописује изглед и садржај увјерења о здравственој заштити животиња и поступак спровођења контроле кретања животиња на територији Републике Српске, у складу са прописима Босне и Херцеговине, чије ће функционисање обезбиједити Министарство.

(4) Регионалне канцеларије за унос података морају да буду успостављене од Министарства и спроводиће своје активности у складу са условима које прописује министар.

(5) Министарство врши стручни надзор над спровођењем идентификације животиња и контролу кретања животиња на територији Републике Српске.

(6) Након потпуне примјене система за говеда и друге врсте, забрањена је употреба било којег другог идентификационог модалитета за кретање животиња без претходног одобрења Министарства.

(7) Сви пси морају бити означени на прописани начин.

(8) Сви означени пси морају бити уписани у регистар паса, а власник мора имати прописану исправу о упису и вакцинисању пса против бјеснила.

(9) Вакцинација паса, вођење регистра паса те издавање прописане исправе обавеза је овлашћеног субјекта, у складу с одредбама овог закона.

(10) Централни регистар паса води Министарство.

(11) За трошкове уписа паса, обавезног означавања паса и издавања службених исправа власник плаћа накнаду.

(12) Власник пса обавезан је да пријави набавку, односно да одјави пса у случају сваког губитка посједа животиње (нестанка, продаје, даровања, угинућа) у року од осам дана од насталог догађаја, субјекту овлашћеном за уписивање у централни регистар паса.

(13) За псе над којима нису спроведене прописане мјере, спроводиће се мјере у складу са условима и прописима о добробити животиња.

(14) Садржај и облик регистра паса, те исправе о обавезном упису и спроведеним мјерама, услове и начин означавања, као и облик обавезне ознаке за псе прописује министар.

(15) Животиња из става 1. овог члана у промету мора бити праћена прописаним ветеринарским сертификатом уз обавезу посједовања увјерења о здравственом стању животиња (у даљем тексту: Увјерење), које је дужан да обезбиди власник животиње, а које издаје службеник за сертификацију.

(16) Увјерењем из става 15. овог члана потврђује се здравствено стање животиња, односно да на мјесту поријекла животиња није била утврђена одређена заразна болест коју могу да пренесу предметне животињске врсте, или се потврђују други прописани захтјеви.

(17) Увјерење може да буде издато једино након утврђивања да је животиња здрава, да не долази из зараженог подручја, да не постоји забрана кретања или ограничење кретања донесених ради опште заштите здравља људи и животиња и да је животиња правилно идентификована. Увјерење мора да садржи идентификациони број (код) са ушне маркице и број пасоша за животиње.

(18) Увјерење се издаје на одређено вријеме, а потписује га службеник за сертификацију, што је у складу са међународним ветеринарским стандардима.

(19) Над свим говедима, свињама, овцама, козама, коњима и другим животињама које се затекну у промету, а које не посједују прописану ветеринарску документацију, спровешће се карантинске мјере на терет власника или чувара животиња. Након спроведених карантинских мјера, здраве животиње се упућују на клање у санитарну клаоницу коју рјешењем одређује министар. Над животињама код којих се утврди неповољан здравствени статус, спровести ће се мјере прописане овим законом.

(20) Правилник о условима за издавање, садржај и облик ветеринарског сертификата и Увјерења прописује министар.

Члан 15.

(1) Производи животињског поријекла у промету морају да буду на прописан начин означени и праћени прописаним ветеринарским сертификатом.

(2) Сертификатом из става 1. овог члана потврђује се здравствено стање производа, односно да на мјесту поријекла није била утврђена одређена заразна болест која се њима може пренијети и да су остали прописани захтјеви испуњени.

(3) Ветеринарски сертификат издаје се на одређено вријеме, а издаје га службеник за сертификацију.

(4) Детаљне услове за обиљежавање производа, услове за издавање, садржај и облик ветеринарског сертификата прописује министар.

Члан 16.

(1) Болесне и повријеђене животиње, те животиње код којих су угрожене основне животне функције могу да се превозе у клаоницу само под прописаним условима и на начин да им се не наноси бол и патња.

(2) У случајевима из става 1. овог члана животиње ће бити праћене, умјесто ветеринарским сертификатом, ветеринарским налогом којим се потврђује стање на које се сумња и описује пружени третман.

(3) Завршни ветеринарски преглед животиња из става 1. овог члана обавља ветеринарски инспектор или овлашћени ветеринарски инспектор.

(4) Клање животиња из става 1. овог члана мора се обавити у најближој клаоници, уколико су испуњени прописани услови, али никако у исто вријеме када се обављају редовна клања. Прије превоза животиња у клаоницу морају да буду обављене све прописане ветеринарске мјере и мјере предвиђене прописима о добробити животиња.

(5) Власник животиње мора имати прописан ветеринарски налог и за животиње које шаље у клаоницу из шгала са непровјереним или сумњивим здравственим статусом.

(6) Детаљан садржај ветеринарског налога лица која је могу издати и друге мјере које је потребно предузети у случају издавања налога, прописује министар.

Члан 17.

(1) Прехрамбени производи морају да буду у промету на прописан начин означени, односно сертификовани.

(2) Правилник о условима о означавању и сертификовању прехрамбених производа прописује министар.

Члан 18.

(1) Трговина животињама, прехрамбеним производима, производима и сировинама дозвољена је на мјестима и у објектима који испуњавају прописане услове и ако је на мјесту поријекла обављена ветеринарска инспекција, урађена њихова идентификација, тако да се поријекло може утврдити и ако су испуњени и други прописани услови.

(2) У жељезничком, воденом, ваздушном и друмском превозу дозвољено је утоварање, претоварање или истовар животиња, прехрамбених производа, производа, сировина и отпадака само на оним мјестима гдје су испуњени прописани услови.

(3) Простори у превозним средствима, односно превозна средства из става 2. овог члана у којима се превозе животиње, прехрамбени производи, производи, сировине и отпаци, морају да буду на прописан начин очишћени, односно дезинфиковани.

(4) У сваком тренутку треба да буде обезбијеђено такво физичко одвајање живих животиња, производа животињског поријекла (хране), материјала и отпадака и одсуство било каквог контакта између њих и производа исте врсте али различитог хигијенског стања.

(5) Детаљне услове у погледу захтјева из овог члана прописује министар.

Члан 19.

(1) Министар посебним актом, ограничава или забрањује трговину животињама, прехрамбеним производима, сировинама, производима, отпацима, сточном храном, лијековима и медицинским помагалима, када се појави животињска заразна болест из члана 5. став 2. овог закона, односно из других ветеринарских разлога.

(2) Изузетно, министар прије издавања акта из става 1. овог члана може да изда одговарајућа обавезна упутства која ступају на снагу одмах у случају хитних мјера и у јавном интересу, да би се спријечила непосредна опасност по здравље људи, односно животиња.

Члан 20.

Надлежна ветеринарска инспекција или овлашћени ветеринарски инспектор издаје дозволу за изложбу, зоолошки врт, оцјењивање или такмичење животиња, разне приредбе са животињама (циркуси, путујући зоолошки врт и слично) и за организовану продају животиња, као и сировина, производа и прехрамбених производа изван пословних простора на основу претходне сагласности Министарства, а на основу

упутстава које прописује министар на основу овог закона и прописа о заштити и добробити животиња.

Члан 21.

(1) Власници и превозници животиња, прехранбених производа, сировина, производа и отпадака морају да обезбиједи прописане услове за превоз и омогуће преглед на захтјев лица, које је према овом закону или другом пропису овлашћено за преглед.

(2) Саобраћајну несрећу која се догоди током превоза животиња, прехранбених производа, сировина, производа и отпадака, превозник, односно полиција мора да пријави центру за обавјештавање, ради обавјештавања ветеринарске организације која мора да обезбиједи најближег доступног ветеринарског инспектор или овлашћеног ветеринарског инспектора.

(3) Ветеринарски инспектор или овлашћени ветеринар упућују на најближу ветеринарску организацију да пружи прву ветеринарску помоћ повријеђеним животињама.

(4) Превозник, односно лице које је он овластио обезбјеђује сва потребна средства за извођење потребних мјера за заштиту животиња, прехранбених производа, производа, сировина и отпадака.

(5) Повријеђеним животињама које нису способне за даљи превоз потребно је пружити ветеринарску помоћ, смјештај и његу до оздрављења осим у случају када су повреде неизљечиве и животињи наносе бол и патњу коју није могуће одстранити па се такве животиње морају одмах еутаназирати или економски искористити.

(6) Ветеринарска, и хигијенска служба или организације за одвоз отпадака дужне су да организују превоз и комплетно уништење угинулих и убијених животиња, оштећених прехранбених производа, сировина, производа и отпадака.

(7) Превозник мора да обезбиједи адекватно возило и одвоз животиња, које су способне за даљи превоз, као и одвоз неоштећених сировина, производа и прехранбених производа са мјеста саобраћајне несреће.

2. Превентива у производњи и трговини производима, сировинама, прехранбеним производима и сточном храном

Члан 22.

(1) Производња, пласирање на тржиште и трговина производима, сировинама, прехранбеним производима животињског поријекла, сточном храном и отпацама дозвољени су једино у регистрованим објектима који испуњавају прописане услове и који су под ветеринарском контролом, а за самоконтролу у производним погонима одговоран је произвођач.

(2) Објекат не смије почети производњу док није регистрован и док му Министарство не одреди ветеринарски контролни број.

(3) За производњу сировина прехранбених производа животињског поријекла и сточне хране, као и других производа, обавезна је регистрација објекта за клање животиња, сакупљање, припрему, обраду, прераду, дораду, увијање и паковање сировина, прехранбених производа и сточне хране, као и других производа.

(4) Обавезна је регистрација свих објеката који у производњи употребљавају сировине и прехранбене производе животињског поријекла у необрађеном, односно непрерађеном стању, као и месо и месне артикле.

(5) Да би се вршила трговина производа, сировина, прехранбених производа животињског поријекла и сточне хране, обавезно је регистровати објекте за складиштење и дистрибуцију оних производа, сировина, прехранбених производа и сточне хране, којима може да се пренесе заразна болест, као и оних који могу да проузрокују заразу која је штетна по човјека и животиње.

(6) Ветеринарска контрола и преглед који се врше у оквиру објеката за производњу и трговину производима, сировинама, хране и сточне хране из става 1. овог члана такође се примјењују на просторије, опрему и инсталације, успјешност и правилност извођења властитих контрола објекта, документацију и прописане евиденције.

(7) Стандарди ветеринарске контроле примјењују се на превозна средства која се користе на подручју регистрованог објекта за утовар/истовар производа, сировина, прехранбених производа животињског поријекла, отпадака и сточне хране.

(8) Ветеринарски стандарди, узимање узорака, тестирање и надгледање морају се примијенити на производне методе и трговину сировинама, прехранбеним производима животињског поријекла, сточном храном и осталим производима и такође се морају примијенити на животиње, сировине, производе, прехранбене производе животињског поријекла, сточну храну, отпатке, отпадне воде, чврсто и течено ђубриво, употребу производа и супстанци, које долазе у додир са животињама, и материјалима за паковање.

(9) Ветеринарски контролни прегледи морају се извршити ради провјере здравствене исправности сировина, прехранбених производа животињског поријекла у производњи и промету, укључујући и сточну храну, као и друге производе.

(10) Правилник о ветеринарским условима за производњу, пуштање у промет и трговину сировинама, производима, прехранбеним производима животињског поријекла, сточном храном, отпацама, отпадним водама, чврстим и течним ђубривом, као и контролу из овог члана доноси министар.

(11) Детаљне ветеринарске услове за заштиту од трансмисивне спонгиформне енцефалопатије, (TSE BSE, scгerи и друге трансмисивне енцефалопатије) правилником прописује министар.

Члан 23.

(1) Клање животиња и производња прехранбених производа и сточне хране изван регистрованих објеката дозвољени су само у случају када због ванредних околности није могуће остварити неопходна клања и производњу.

(2) Случајеви из става 1. овог члана прописују се актом који доноси министар.

Члан 24.

Пројектна документација за градњу или реконструкцију објеката намијењених за производњу, пласирање на тржиште и трговину животињама, прехранбеним производима, сировинама, производима, отпацама, сточном храном, чврстим и течним ђубривом (у даљем тексту: објекат под ветеринарском инспекцијском контролом), мора да буде у складу са ветеринарским условима, предвиђених правилником који доноси министар.

Члан 25.

(1) Објекти који су под ветеринарском инспекцијском контролом региструју се у регистрима прехранбених и других објеката ако испуњавају прописане услове.

(2) Изузетно од става 1. овог члана у регистар се могу уписати и прехранбени објекти који не испуњавају све прописане услове, али имају ограничено подручје дјелатности, односно подручје трговања, а у складу са условима утврђеним актом који доноси министар.

Члан 26.

(1) Захтјев за регистрацију објекта из члана 25. овог закона подноси се Министарству.

(2) По пријему захтјева за регистрацију прехранбеног објекта из члана 25. став 2. овог закона и објеката за производњу хране, министар рјешењем за преглед објекта именује комисију која има најмање три члана, с тим да је предсједник комисије представник Министарства.

(3) Рјешење којим се утврђује да су испуњени сви прописани услови доноси министар на основу мишљења комисије из става 2. овог члана.

(4) На основу рјешења из става 2. овог члана врши се упис у регистар објекта, одређује ветеринарски контролни број, одобрава обављање појединачних дјелатности производње и трговине, као и ограничења, ако је то потребно. Обавјештење и рјешење из става 3. овог члана доставља се Канцеларији која води јединствен регистар за цијелу Босну и Херцеговину.

(5) Када комисија из става 2. овог члана утврди да је објекат могуће разврстати само као прехранбени објекат из члана 25. став 2. овог члана то предлаже Министарству које доноси рјешење у складу са ставом 7. овог члана

(6) Трошкове комисијског прегледа сноси подносилац захтјева.

(7) По пријему захтјева за регистрацију других објеката из члана 25. ст. 1. и 2. овог закона и прехранбених објеката, министар ће за преглед предметног објекта именовати комисију која мора да има најмање три члана, с тим да предсједник комисије мора да буде представник Министарства. Рјешење о одобрењу (испуњавању услова) издаје министар на основу мишљења комисије. Рјешењем се одређује и упис у регистар објеката, који се води код Министарства, одређује ветеринарски контролни број, одобрава обављање појединачних дјелатности производње и трговине, као и ограничења капацитета и обима трговања. Подаци о регистрацијама и уписима објеката мјесечно се достављају у Канцеларију.

(8) Ако Министарство утврди да регистровани објекат више не испуњава прописане услове или ако не отклони недостатке који могу негативно утицати на хигијену производње, онда ће укинути своје рјешење о регистрацији објекта.

(9) Правилник о условима за разврставање објеката и поступак за упис објекта у регистар доноси министар.

Члан 27.

(1) Ветеринарски надзор над објектима из члана 25. овог закона врше ветеринарски инспектори и овлашћени ветеринарски инспектори.

(2) Овлашћени ветеринарски инспектор може бити лице које је завршило ветеринарски факултет, које има најмање три године радног искуства и положен стручни испит.

(3) Инспектори из става 1. овог члана морају поступати у складу са правилима струке.

(4) Министарство може ограничити надлежност овлаштеног ветеринарског инспектора на одређено географско подручје и на одређене активности.

(5) Министарство сачињава списак овлашћених ветеринарских инспектора који учествују у теренској служби задруженој за здравствену заштиту животиња.

(6) Списак из става 5. овог члана садржи и кратак опис послова за које је овлашћени ветеринарски инспектор задужен.

Члан 28.

(1) Ветеринари, власници животиња и друга правна и физичка лица морају спрјечавати појаву штетних материја у сировинама, прехранбеним производима и сточној храни, као и обављати прописане превентивне мјере.

(2) Министарство може да одреди забрану употребе одређених штетних материја.

(3) Министарство може да одреди, на основу процјене ризика, забрану пласирања на тржиште, забрану трговине и опозив из трговине прехранбених производа, сировине, опатке и сточну храну, који садрже одређене штетне материје.

(4) Министарство мора да обезбиједи стручну систематску контролу (надгледање) животиња, сировина, прехранбених производа и сточне хране, над садржајима остатака штетних материја и контролу над употребом забрањених материја.

(5) Надзор и примјену из овог члана спровешће ветеринарска инспекција.

Члан 29.

(1) Физичка и правна лица која су регистрована за производњу, складиштење или трговину сточном храном морају обезбјеђивати здравствену исправност сточне хране у свим фазама производње, складиштења и трговине сточном храном.

(2) Забрањена је трговина здравствено неисправном сточном храном.

(3) Правилник о условима о здравственој исправности сточне хране и ограничења за употребу сировина прописује министар.

Члан 30.

(1) Сточна храна у трговини мора имати ветеринарски сертификат, односно други одговарајући прописан документ о здравственој исправности материја које улазе у њен састав.

(2) Правилник о условима за издавање, садржај и облик ветеринарског сертификата и другог одговарајућег документа доноси министар.

Члан 31.

Предмет ветеринарско-здравствене контроле морају бити сточна храна и објекти у којима се производи или складишти сточна храна за трговину, укључујући и сточну храну и објекте код власника животиња.

3. Превентива у размножавању животиња

Члан 32.

(1) У одгајалиштима приплодних животиња, односно у центрима за вјештачко осјемењавање не могу егзистирати заразне болести.

(2) Власник одгајалишта приплодних животиња, односно центра за вјештачко осјемењавање мора да уредно евидентира набавку, здравље и репродуктивну способност приплодних животиња, као и добијање, производњу, складиштење и промет животињским сјеменом, јајним ћелијама и ембрионима, примјеном прописа о здравственој исправности сјемена животиња, јајних ћелија и ембриона, као и минималних услова за обављање те дјелатности.

(3) У центрима за вјештачко осјемењавање и у организованом природном припусту приплодњака, најмање једном годишње врше се дијагностичка испитивања на заразне и полне болести.

(4) Правилник о заразним болестима из става 1. овог члана, као и услове здравствене исправности животињског сјемена, јајних ћелија и ембриона, као и минималних услова за способност оплођивања доноси министар.

Члан 33.

(1) Производњу, складиштење и пласирање на тржиште сјемена приплодних животиња, јајних ћелија и ембриона приплодних животиња, могу да обављају организације које испуњавају прописане ветеринарске услове и које су регистроване код Министарства.

(2) О добијању, складиштењу и пласирању на тржиште сјемена приплодних животиња, јајних ћелија и ембриона, организације из става 1. овог члана морају да воде прописане евиденције.

(3) Правилник о условима за обављање дјелатности из става 1. овог члана, као и садржај и начин вођења евиденција прописује министар.

Члан 34.

(1) Вјештачко осјемењавање обављају ветеринарске организације, а за властите животиње и правна и физичка лица која испуњавају прописане услове.

(2) Правилник о условима из става 1. овог члана доноси министар.

Члан 35.

Ветеринарске организације које су добиле концесију и јавно овлашћење у складу са овим законом, редовно воде евиденцију о здрављу и репродуктивној способности приплодних животиња при осјемењавању и природном припусту, врше преглед евиденције парења и пријављују Министарству сваку сумњу на полне или друге заразне болести, као и конституцијске дефекте у здрављу животиња.

Члан 36.

(1) При сваком утврђивању болести неке приплодне животиње, са трајним репродуктивним сметњама или при утврђивању здравствене неисправности

животињског сјемена, јајних ћелија или ембриона, власник одгајалишта приплодних животиња мора да обезбиједи обављање прописаних мјера.

(2) Ветеринарске организације и узгајивачи – инсеминатори који могу у складу са прописима да обављају осјемењавање, морају о резултатима плодности на свом подручју да обавјештавају Министарство, Агенцију за узгој и селекцију у сточарству као и надлежни орган локалне управе.

(3) Правилник о мјерама из става 1. овог члана прописује министар.

4. Заштита животне средине

Члан 37.

(1) Правна и физичка лица дужна су да спречавају загађење животне средине и дејства штетна по здравље, која могу да настану узгојем, производњом, прерадом, трговином и употребом животиња, производа, прехранбених производа, сировина, сточне хране и нус производа.

(2) Са нус производима и отпадним водама потребно је поступати у складу са овим законом и подзаконским актима и прописима о заштити животне средине.

(3) Превентивне мјере за заштиту животне средине су:

а) обезбјеђивање одговарајућег одстрањивања, прераде, обраде и употребе нус производа, чврстих и течних ђубрива,

б) обезбјеђивање одговарајућег складиштења нус производа, чврстих и течних ђубрива,

в) одређивање поступка хигијенизације животињског измета и отпадних вода,

г) смањење опасности од инфекције, одређивањем одговарајућих хигијенских услова у шгалама и око њих (хигијенски услови, микроклима, ограничење количине амонијака, одстрањивање нус производа и измета, чишћење и дезинфекција),

д) утврђивање исправности производа од ђубрива, прерађеног ђубрива и компоста и

ђ) спречавање загађења подземних вода узрочницима заразних и паразитарних болести и штетних или радиоактивних материја.

Члан 38.

(1) Трупове уинулих животиња и нус производе потребно је прерадити, обрадити или уништити у објектима за прераду, обраду или уништење нус производа.

(2) Власник животиње дужан је да на прописан начин пријави уинуће животиње и преда труп уинуле животиње овлашћеној организацији за обављање ветеринарско-хигијенске службе, у складу са овим законом.

(3) Овлашћена организација из става 2. овог члана мора на прописан начин да обезбиједи превоз животињског трупа са мјеста уинућа до објекта за обдукцију или прераду, као и да обезбиједи скупљање нус производа на прописан начин и прописан ветеринарски ред у том објекту.

(4) Ветеринарско-хигијенска служба мора да обезбиједи: примање пријава о уинућу животиња, превоз животињских трупова и других нус производа на прописан начин, помоћ при обдукцији, хигијенско одржавање и дезинфекцију мјеста уинућа, објекта за обдукцију, возила и опреме.

(5) У случају сумње да је животиња уинула усљед заразне болести или усљед било ког другог разлога, мора се утврдити узрок уинућа.

(6) Правна и физичка лица која обављају дјелатност у којој настају нус производи, која одржавају јавне површине, путеве и пруге и ловачка друштва дужна су да на прописан начин обезбиједе одвоз лешева животиња и нус производа на најближе мјесто за скупљање нус производа или у објекте за прераду нус производа.

(7) У објектима за обдукцију и прераду мора бити обезбијеђен прописани ветеринарски ред и организована и ветеринарска служба за утврђивање узрока угинућа. Обдукцију је дужан да изврши дипломирани ветеринар, односно доктор ветеринарске медицине који издаје сертификат у којем је наведен узрок угинућа.

(8) Правилник о условима пријаве угинућа, транспорту, третирању животињских нус производа, преради и условима за објекте и објекте за обдукцију, прераду и спаљивање прописује министар.

Члан 39.

(1) Изузетно од одредбе члана 38. став 1. овог закона, животињски трупови могу се на прописан начин закопати или спалити на сточном гробљу које испуњава прописане услове.

(2) Јединица локалне управе дужна је да обезбиједи услове да се трупови угинулих животиња или клаонични конфискат могу на прописан начин закопати или спалити на сточном гробљу или јами гробници.

(3) Правилник о случајевима из ст. 1. и 2. овог члана прописује министар.

IV МИНИМАЛНИ ОБИМ ЗДРАВСТВЕНЕ ЗАШТИТЕ ЖИВОТИЊА

Члан 40.

Минимални обим заштите животиња од заразних болести је обавезан и обухвата:

а) систематично праћење стања заразних болести (дијагностичка, теренска и лабораторијска, као и патоанатомска испитивања) и вакцинисања животиња, које сваке године прописује Министарство,

б) обезбјеђење дијагностичких теренских и лабораторијских испитивања, као и патоанатомске дијагностике, којом се у случају сумње потврђује болест или се одбацује сумња,

в) спречавање заразних болести у случајевима природних и других несрећа и ако се појаве нарочито опасне заразне болести са Листе која ће бити утврђена правилником из члана 5. овог закона, у сусједним државама или у Републици, односно Босни и Херцеговини и лабораторијска, као и патоанатомска испитивања за дијагностиковање заразних болести, које прописује Министарство,

г) проучавање епизоотиолошке ситуације, развијање и увођење нових лабораторијских метода за дијагностику и контролу, као и просљеђивање и публикавање нових ветеринарско-медицинских достигнућа, нових прописа, поступака, односно метода стручног рада,

д) обавезне ветеринарске прегледе у складу са овим законом,

ђ) припрему епидемиолошких студија и анализе ризика поводом уноса животињских заразних болести у Републику и Босну и Херцеговину и испитивања економски оптималних мјера и процјена финансијских посљедица прописаних мјера у случају појаве животињских заразних болести,

е) увођење плана хитних интервенција у случају болести,

ж)обавезу посједовања примјерених залиха вакцина, средстава за дезинфиковање и других средстава за спречавање, утврђивање и сузбијање животињских заразних болести,

з) организовано ветеринарско образовање власника животиња,

и) непрекидну ветеринарску дјелатност за теренску и лабораторијску дијагностику заразних болести, за које је потребно одмах утврдити заразну болест или узрок угинућа и

ј) адекватну ветеринарско-хигијенску службу.

Члан 41.

(1) Министарство обезбјеђује власнику животиња надокнаду за животиње које су биле убијене или заклане, као и за предмете и сировине који су били оштећени, покварени или уништени приликом реализације одређених мјера за сузбијање заразних болести са Листе која ће бити утврђена правилником из члана 5. овог закона, и нарочито опасних заразних болести и зооноза, у случајевима:

а) када је избијање заразне болести или сумње на заразну болест одмах пријављено,

б) када је обављено обавезно превентивно вакцинисање у одређеним временским периодима, као и дијагностичко и друго испитивање животиња и

в) ако су примијењене и све друге прописане и одређене мјере за спречавање и сузбијање болести.

(2) Надокнаде из става 1. овог члана не исплаћују се ако се болест појавила током увоза животиње или током прописаних испитивања животиње у међународној трговини (карантин), односно ако је то регулисано посебним прописом.

(3) Посебно одређене или нарочито опасне заразне болести и зоонозе из става 1. овог члана утврђује Министарство.

Члан 42.

(1) Надокнада из члана 41. став 1. овог закона одређује се према тржишној вриједности животиње, сировине, односно предмета и извршених услуга, а ако је убијена, односно заклана животиња или уништени, односно оштећени предмет, односно сировина у цијелости или дјелимично још употребљива, надокнада се смањује за вриједност још употребљивог дијела.

(2) Поступак за исплату надокнаде покреће Министарство на захтјев власника, уз који се прилаже прописана документација.

(3) Министарство одлучује о исплати надокнаде путем рјешења против којег се може у року од осам дана од његовог пријема изјавити жалба Министарству.

(4) О висини надокнаде из става 1. овог члана одлучује Министарство на основу извјештаја комисије за процјену штете коју формира Министарство.

(5) Против одлуке из става 4. овог члана није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор код надлежног суда у року од 30 дана од дана достављања рјешења.

(6) Министар ће донијети правилник којим ће прописати услове и документацију потребну за процјену штете.

V ФИНАНСИРАЊЕ ЗДРАВСТВЕНЕ ЗАШТИТЕ ЖИВОТИЊА, НАКНАДЕ И ТРОШКОВИ

Члан 43.

(1) Трошкове превентивног вакцинисања, дијагностичког испитивања, као и све друге трошкове настале у вези са спровођењем мјера које су прописане или наведене овим законом сноси власник или држалац животиња ако се ти трошкови не подмирују из буџета Републике Српске или ако те трошкове не сноси локална управа.

(2) Ветеринарска служба финансира се:

- а) из средстава оснивача у складу са актом о оснивању,
- б) из буџетских средстава за мјере које одреди Влада или Министарство,
- в) плаћањем за пружене ветеринарске услуге и
- г) из других средстава.

(3) Основе и мјерила за одређивање цијена ветеринарских услуга детаљније уређује Ветеринарска комора, а цјеновник услуга се примјењује кад за њега Министарство изда сагласност.

(4) Средства прикупљена по основу рада овлашћеног ветеринарског инспектора приход су буџета Републике Српске, а детаљан начин убирања средстава и њихове расподјеле прописује министар.

(5) Ако овим законом и на његовој основи издатим прописима није другачије одређено, за прикупљање, одвајање, наплаћивање, ограничавање и контролу накнада примјењују се одредбе прописа о административним таксама.

Члан 44.

(1) За издате сертификате, увјерења и потврде о здравственој исправности и ветеринарску контролу, као и прегледе, плаћа се накнада.

(2) Висину накнада и начин њиховог обрачунавања прописује Министарство.

(3) Власник животиње, сировина, производа, прехранбених производа и отпадака, као и сточне хране, односно пошиљалац, дужан је да плати трошкове свих других радова за извођење мјера које су му наложене, осим трошкова из чл. 41. и 42. овог закона које сноси Министарство.

VI ВЕТЕРИНАРСКЕ ДЈЕЛАТНОСТИ

Члан 45.

(1) Ветеринарску дјелатност обављају, ветеринарски институти, ветеринарски заводи, ветеринарске лабораторије, центри за репродукцију, ветеринарске организације, као и друге организације које добију рјешење у складу са овим законом.

(2) Службе из става 1. овог члана које добију јавно овлашћење од Министарства чине мрежу ветеринарске службе.

Члан 46.

Ветеринарска дјелатност у смислу овог закона је:

- 1) праћење здравственог стања животиња,
- 2) издавање ветеринарских сертификата, увјерења упутстава и потврда,

- 3) испуњавање, односно потврђивање ветеринарских сертификата за животиње, налога и потврда за трговину у Републици Српској,
- 4) испуњавање, односно потврђивање осталих ветеринарских сертификата, увјерења и потврда,
- 5) обиљежавање животиња, као и вођење регистра животиња у складу са прописима,
- 6) извођење мјера за спрјечавање, откривање, лијечење и сузбијање животињских болести, као и повреда и хируршких интервенција над животињама,
- 7) брига за здравље приплодних животиња и здравствену способност за размножавање, извођење мјера за спрјечавање и уклањање неплодности и осјемењавање,
- 8) ветеринарски прегледи животиња,
- 9) ветеринарски прегледи производа, сировина и прехранбених производа и њихово обиљежавање, као и ветеринарски прегледи сточне хране, воде за напајање животиња и отпадака у производњи, складиштењу и промету ради обезбјеђивања здравствене исправности,
- 10) основна теренска и лабораторијска дијагностика за откривање заразних болести животиња,
- 11) праћење и контрола трговине и употребе лијекова у ветеринарској медицини,
- 12) снабдијевање лијековима за пружање ветеринарских услуга,
- 13) снабдијевање ветеринарских организација лијековима, као и средствима за дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију,
- 14) лабораторијска и клиничка испитивања ветеринарских лијекова,
- 15) контрола ефикасности и штетности лијекова,
- 16) савјетовање на подручју здравствене заштите животиња, патологије исхране и узгоја животиња са ветеринарског становишта,
- 17) ветеринарско образовање и едукација власника животиња,
- 18) проучавање хигијенских прилика у објектима за узгој животиња и хигијене у другим објектима и опреми из аспекта здравственог очувања и заштите животиња и људи,
- 19) хитна ветеринарска помоћ,
- 20) болничко лијечење животиња,
- 21) издавање лијекова и средстава за дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију власницима животиња са савјетовањем и упутствима за употребу из аспекта здравствене заштите животиња и људи,
- 22) праћење и проучавање епизоотиолошког стања и прилика у Републици Српској,
- 23) праћење здравственог стања животиња, физиологије и патологије, репродукције са осјемењавањем животиња,
- 24) проучавање утицаја ветеринарских мјера на животну средину,
- 25) контрола здравствене исправности прехранбених производа, производа, отпадака и сточне хране, животињског сјемена, јајних ћелија и ембриона, као и воде за напајање животиња,
- 26) вођење регистра животиња и објеката на регионалном и републичком нивоу у складу са прописима,
- 27) организација и вођење спречавања, сузбијања и искорјењивања животињских болести и зооноза,
- 28) сарађивање у раду комисије за оцјењивање, одабир и признавање приплодних животиња, расних рибљих јата и расних пчелињих матица,
- 29) припрема стручних основа за планирање и за усвајање мјера у здравственој заштити животиња,
- 30) посредно рјешавање питања заштите здравља људи, сточарске производње и технологије, као и савјетовање,
- 31) праћење здравственог стања и лијечење пчела,

- 32) праћење здравственог стања и лијечење риба,
- 33) извођење патоморфолошке дијагностике,
- 34) обављање ветеринарско-санитарне службе,
- 35) извођење дезинфекције, дезинсекције и дератизације,
- 36) лабораторијска испитивања материјала, животиња, прехранбених производа и сировина, животињског сјемена, јајних ћелија и ембриона, воде за напајање животиња, ваздуха, земље, сточне хране и додатка, отпадака и отпадних вода, ради дијагностике животињских заразних и других животињских болести, односно утврђивања здравствене исправности производа,
- 37) обезбјеђивање припрема за одбрану и заштиту, као и дјеловања ветеринарске службе у случајевима природних и других несрећа, као и у ванредном стању,
- 38) обезбјеђивање оспособљавања јединица за прву ветеринарску помоћ цивилне заштите,
- 39) специјалистичке клиничке, лабораторијске, рендгенске и друге дијагностичке претраге у складу са стручном усмјереношћу,
- 40) здравствена заштита приплодних животиња у центрима за осјемењавање, систематско праћење здравља приплодних животиња и њихове здравствене способности осјемењавања,
- 41) добијање, припрема, провјера здравствене исправности, складиштење и дистрибуција животињског сјемена, јајних ћелија и ембриона,
- 42) спрјечавање загађивања окружења узрочницима и преносницима животињских заразних болести,
- 43) провјера резултата лабораторијских испитивања извођењем упоредних тестова и усклађивање методолошких поступака,
- 44) организација и извођење интралабораторијске контроле,
- 45) обезбјеђивање извођења контроле имуности,
- 46) развијање и увођење нових лабораторијских метода за дијагностику животињских заразних болести и за анализу остатака загађивача окружења и ветеринарских лијекова, као и за друга испитивања сировина, прехранбених производа и сточне хране,
- 47) обезбјеђивање извођења и организација праћења остатака (резидуум) штетних материја у прехранбеним производима,
- 48) обезбјеђивање извођења и организација праћења остатака штетних материја код животиња и сточне хране,
- 49) праћење ефикасности и утврђивање исправности појединачних средстава за дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију,
- 50) увођење, развијање и успостављање информативног система у ветеринарству Републике Српске,
- 51) развијање и увођење нових клиничких лабораторијских метода за дијагностику и лијечење заразних болести животиња, органских, метаболичких, узгојних и других болести, статуса болести и повреда животиња,
- 52) развијање и увођење нових поступака при осјемењавању и пресађивању ембриона, као и лабораторијског рада са јајним ћелијама,
- 53) предузимање мјера за хигијенизацију отпадних вода, ђубрива, чврстог и течног ђубрива,
- 54) просљеђивање нових ветеринарско-медицинских достигнућа, нових поступака и метода стручног рада,
- 55) испитивања на подручју очувања окружења, хигијене ваздуха и воде, отпадних вода из сточарске производње и животињских објеката, као и објеката за прераду отпадака,
- 56) заштита животиња од мучења,
- 57) испитивања намијењена животињама и заштити животиња,

- 58) сарађивање у пројектовању и грађењу свих објеката, који морају бити регистровани у складу са овим законом,
- 59) сарађивање у програмирању и извођењу властитих и унутрашњих контрола, које морају да спроводе објекти у складу са овим законом,
- 60) сарађивање у програмирању и извођењу других програма за обезбјеђивање здравствене исправности сировина, производа и прехранбених производа и сточне хране, које морају да спроводе објекти из овог закона,
- 61) испитивања намијењена животињама и заштити животиња,
- 62) предузимање свих ветеринарских мјера потребних за лијечење обољеле животиње,
- 63) сарађивање у пројектовању и грађењу свих објеката који морају бити регистровани у складу са овим законом,
- 64) сарађивање у програмирању и извођењу властитих и унутрашњих контрола, које морају да спроводе објекти у складу са овим законом и
- 65) сарађивање у програмирању и извођењу других програма за обезбјеђивање здравствене исправности сировина, производа и прехранбених производа и сточне хране, које се мора спроводити у складу са овим законом.

Члан 47.

Сврха ветеринарске дјелатности је:

- а) заштита и побољшање здравља животиња,
- б) заштита здравља животиња од заразних и других болести,
- в) утврђивање, као и дијагностиковање болести и лијечење болесних животиња,
- г) спровођење система идентификације и контроле кретања животиња,
- д) обезбјеђивање мјера за заштиту становништва од зооноза, алиментарних инфекција и интоксикација, спрјечавањем и сузбијањем ових болести и спречавањем преношења ових болести са животиња на људе,
- ђ) обезбјеђивање да сировине и прехранбени производи животињског поријекла буду здравствено исправни и превенција остатака штетних материја (резидуум) у прехранбеним производима животињског поријекла,
- е) обезбјеђивање здравствене исправности хране и воде за животиње,
- ж) обезбјеђивање репродукције и производне способности животиња, са становишта здравствене заштите животиња,
- з) обезбјеђивање мјера за заштиту окружења од загађења преко узрочника болести, које се појављују код животиња, као и хигијенских прилика и исправности окружења са становишта здравствене заштите животиња,
- и) спровођење мјера дезинфекције, дезинсекције и дератизације,
- ј) заштита животиња од мучења и патње, као и обезбјеђивање добробити животиња и
- к) ветеринарско стручно усавршавање и обавјештавање становништва.

Члан 48.

(1) Ветеринарске дјелатности из члана 46, осим т. 16, 17, 18, 24, 30, 59, 61, 62, 63. и 64. су дјелатности овлашћених ветеринарских организација.

(2) Ветеринарске дјелатности које обавља Министарство и за које се јавно овлашћење према овом закону не може пренијети на друга лица, дјелатности су из члана 46. т. 2, 4. и 9. (осим ветеринарских прегледа у објектима са ограниченим капацитетом и ограниченим подручјима трговања и ветеринарских прегледа из чл. 10, 14, 24, 25, 29, 36, 37, 43, 44, 46. и 47).

(3) Дјелатност из члана 46. тачка 13. могу да обављају ветеринарске апотеке или ветеринарске организације које имају дозволу Министарства у складу са прописима о лијековима и уписане су у регистар Министарства.

(4) Ветеринарске дјелатности из члана 46. овог закона може да обавља једино ветеринар, осим вјештачког осјемењавања које може да врши и власник за властите животиње.

(5) Сви ветеринари на подручју Републике Српске који посједују лиценцу Ветеринарске коморе Републике Српске дужни су да у току обављања дјелатности видљиво истакну службену идентификациону картицу чији образац и садржај прописује Ветеринарска комора Републике Српске.

Члан 49.

(1) Када ветеринарске дјелатности из стручних или организационих разлога није могуће организовати у ветеринарске службе у редовном радном времену, у смјенама или на неки други начин, или онда када је потребно пружати хитне ветеринарске услуге, ветеринари морају да обезбиједи ветеринарску службу са дежурством или сталном приправношћу, да би били потпуно спремни у ванредним ситуацијама.

(2) Дежурство и стална приправност убрајају се у радно вријеме потребно за обављање хитних ветеринарских радова.

(3) Дежурство је посебан радни услов, када ветеринар, односно ветеринарски техничар мора да буде у ветеринарској организацији, да би могао пружати хитне ветеринарске услуге.

(4) Стална приправност за дјеловање посебан је радни услов, када ветеринар мора да буде сваког часа доступан ради пружања хитних ветеринарских услуга.

(5) Без обзира на прописе о радним односима ветеринар може у изузетним случајевима продужити рад након пуног радног времена.

(6) Током штрајка ветеринари морају обезбјеђивати хитну ветеринарску помоћ и чување животиња.

(7) Ветеринар не смије да одбије хитну ветеринарску помоћ.

Члан 50.

У случајевима када на територији једне општине није могуће обезбиједити ветеринарску организацију за обављање ветеринарске дјелатности, Министарство овлашћује ветеринарску организацију са друге општине.

1. Ветеринарски институти и ветеринарски заводи

Члан 51.

(1) Ветеринарске институте, ветеринарске заводе и ветеринарске лабораторије може основати Република или правна и физичка лица која на основу испуњених услова обављају дјелатности из члана 46. т. 1, 6, 7, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 23, 24, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 39, 41, 42, 43, 46, 47, 48, 50, 51, 52, 55, 56, 58, 59, 61, 62. и 64.

(2) Ветеринарски институти и ветеринарски заводи морају да обезбиједи испитивања из члана 40. т. б) и в) овог закона и извођење из члана 40. тачка и).

(3) Ветеринарски институти и ветеринарски заводи морају да испуњавају услове у погледу просторија, опреме и кадрова, које прописује министар.

2. Ветеринарска комора

Члан 52.

(1) Доктори ветеринарске медицине, односно дипломирани ветеринари удружују се у Ветеринарску комору Републике Српске (у даљем тексту: Ветеринарска комора), осим ако су задужени за контролу рада Ветеринарске коморе.

(2) Доктори ветеринарске медицине, односно дипломирани ветеринари могу да обављају ветеринарску дјелатност на подручју Републике Српске само ако посједују важећу ветеринарску лиценцу за обављање ветеринарске дјелатности издату од Ветеринарске коморе.

(3) Ветеринарска комора има свој Статут који доноси надлежно тијело Ветеринарске коморе уз претходну сагласност министра, своје органе, свој арбитражни суд и предсједника коморе којег именује Скупштина Ветеринарске коморе и који руководи комором.

(4) Ветеринарска комора обавља сљедеће задатке:

а) члановима са положеним стручним испитом издаје и одузима ветеринарске лиценце за обављање ветеринарских дјелатности и води о томе регистар,

б) утврђује минималне и максималне цијене ветеринарских услуга уз претходно прибављену сагласност Министарства,

в) учествује у припреми прописа о ветеринарству,

г) учествује у поступку подјеле јавних овлашћења, у смислу доказивања да се против ветеринарске организације не води дисциплински поступак.

д) учествује у обликовању програма студијског образовања и стручног усавршавања,

ђ) утврђује етички кодекс за спровођење ветеринарске професије,

е) утврђује мјере у случају нарушавања професионалног понашања и

ж) обавља друге задатке уређене Статутом.

(5) Задатке из става 4. т. а) и б) овог члана обавља Ветеринарска комора као јавно овлашћење.

(6) Начин, услови и поступак за издавање и одузимање лиценце утврђују се Статутом Ветеринарске коморе.

(7) Ветеринарска комора треба да формира радну групу која ће на захтјев Министарства учествовати у изради прописа из области ветеринарства.

(8) Против појединачних аката које Ветеринарска комора доноси у вршењу јавних овлашћења може се уложити жалба Министарству.

Члан 53.

(1) Ветеринарска комора ради вршења јавних овлашћења прописаних овим законом мора да испуњава кадровске, просторне и друге услове, које прописује министар.

(2) У случају престанка јавног овлашћења датог Ветеринарској комори, задатке из члана 52. став 4. т. а) до д) обавља Министарство.

(3) Предсједник Ветеринарске коморе мора бити ветеринар.

(4) Јавно овлашћење престаје ако Ветеринарска комора више не испуњава прописане услове, ако ради у супротности са прописима, о чему одлучује министар.

(5) Ветеринарска комора финансира се:

а) чланарином и

б) из властитих и других извора.

(6) Задатке које Ветеринарска комора обавља на основу јавног овлашћења контролише Министарство.

Члан 54.

Ветеринарска комора доноси Статут на који сагласност даје Министарство и у којем, између осталог, уређује своје пословање, организацију, именовање предсједника коморе и чланова арбитражног суда, као и поступак и мјере арбитражног суда.

3. Ветеринарске организације

Члан 55.

(1) Правна и физичка лица која испуњавају прописане кадровске, просторне, хигијенско-техничке услове, као и услове у погледу опреме, за обављање ветеринарске дјелатности, могу основати следеће ветеринарске организације

- а) ветеринарска амбуланта,
- б) ветеринарска станица,
- в) ветеринарска апотека,
- г) ветеринарска болница и
- д) ветеринарска клиника.

(2) Сматра се да ветеринарска организација испуњава прописане просторне услове и ако склопи уговор о закупу, односно употреби одговарајуће просторије са другим правним или физичким лицем које ове просторије и опрему не користи за обављање ветеринарске дјелатности.

(3) Ветеринарске организације из става 1. овог члана организују се као установе, предузећа или други облици организовања у складу са законом.

(4) Ветеринарску дјелатност у оквиру ветеринарске амбуланта могу да обављају регистровани субјекти који имају запослена најмање два дипломирана ветеринара или доктора ветеринарске медицине којима није правоснажном одлуком суда забрањено бављење ветеринарским позивом.

(5) Ветеринарску дјелатност у оквиру ветеринарске станице могу да обављају регистровани субјекти који имају запослена најмање три дипломирана ветеринара или доктора ветеринарске медицине, којима није правоснажном одлуком суда забрањено бављење ветеринарским позивом.

(6) Ветеринарску апотеку могу регистровати субјекти који имају запосленог најмање једног дипломираног ветеринара или доктора ветеринарске медицине, којима није правоснажном одлуком суда забрањено бављење ветеринарским позивом.

(7) Ветеринарску болницу могу регистровати субјекти који имају запослених најмање пет дипломираних ветеринара или доктора ветеринарске медицине, којима није правоснажном одлуком суда забрањено бављење ветеринарским позивом.

(8) Ветеринарску клинику могу регистровати субјекти који имају запослених најмање десет дипломираних ветеринара или доктора ветеринарске медицине, којима није правоснажном одлуком суда забрањено бављење ветеринарским позивом.

(9) Правилник о условима и врсти послова које могу обављати ветеринарске организације из става 1. овог члана доноси министар.

Члан 56.

(1) Ветеринарска организација обавља ветеринарске дјелатности, када министар рјешењем утврди да ветеринарска организација испуњава прописане услове за одређени организациони облик.

(2) Министарство дозвољава ветеринарској организацији обављање ветеринарских дјелатности за које према овом закону концесија није потребна.

(3) За обављање дјелатности у оквиру спровођења обавезних ветеринарских мјера, ветеринарска организација поред рјешења из става 1. овог члана, мора од Министарства прибавити и овлашћење или концесију.

(4) Министарство води регистар овлашћених ветеринарских организација чији облик и садржај прописује министар.

Члан 57.

(1) Ветеринарска организација брише се из регистра:

а) на основу писаног захјева,

б) ако више не испуњава прописане услове, а недостатке не уклони у одређеном року и

в) ако обавља ветеринарску дјелатност у супротности са прописима.

(2) О брисању из регистра Министарство доноси рјешење.

(3) Детаљније услове за брисање из регистра прописује министар.

4. Концесије

Члан 58.

За обављање ветеринарске дјелатности могу се додијелити концесије у складу са овим законом и прописима о концесијама.

Члан 59.

(1) Концесије се могу додијелити регистрованим ветеринарским организацијама које испуњавају прописане услове и производним субјектима који имају заокружен циклус производње и имају организовану ветеринарску службу за обављање послова на властитим животињама.

(2) Правилник о условима из става 1. овог члана доноси министар.

VII СТРУЧНО УСАВРШАВАЊЕ У ВЕТЕРИНАРСТВУ

Члан 60.

(1) Ветеринари и ветеринарски техничари не могу самостално обављати послове ветеринарске дјелатности без положеног стручног испита.

(2) Ветеринари и ветеринарски техничари имају право и дужност да се стручно усавршавају.

(3) План, садржај и методе полагања стручног испита, мора да положи сваки ветеринар и ветеринарски техничар, према програму који доноси министар.

(4) Програм оспособљавања и начин извођења оспособљавања на подручју ветеринарских дјелатности у пракси припремају ветеринарски институти и ветеринарски заводи у сагласности са Министарством и Ветеринарском комором.

VIII САВЈЕТОДАВНА ТИЈЕЛА

Члан 61.

(1) Ветеринарски савјет је савјетодавно тијело које именује министар и које се састоји од представника Министарства, ветеринарског института, ветеринарског завода, ветеринарско-сточарског центра, Ветеринарске коморе, као и других истакнутих стручњака из области ветеринарске медицине у Републици Српској.

(2) Задаци Ветеринарског савјета су:

- а) припрема стручних основа и програмских усмјерења,
 - б) праћење системских, развојних и кадровских питања у ветеринарству и предлагање приоритетних задатака,
 - в) сарађивање на припреми програма здравствене заштите животиња,
 - г) сарађивање на припреми кадровских и радних норматива,
 - д) предлагање развојних програма у ветеринарству,
 - ђ) сарађивање на припреми основа за прописе у области ветеринарства и
 - е) оставарује сарадњу са Етичком комисијом за заштиту и добробит животиња.
- (3) Министарство обезбјеђује подршку Ветеринарском савјету.

Члан 62.

(1) Ради заступања интереса власника животиња и самих животиња, оснива се Савјет корисника ветеринарских услуга.

(2) Задаци Савјета корисника су:

- а) сарадња са Ветеринарском комором при формирању цијена ветеринарских услуга,
 - б) давање приједлога и сугестија на прописе у области ветеринарства,
 - в) давање мишљења и приједлога за развојни програм у области ветеринарства,
 - г) праћење стања на подручју заштите животиња и њихове добробити и
 - д) остваривање сарадње са Стручним савјетом за заштиту и добробит животиња.
- (3) Министарство даје логистичку подршку Савјету корисника услуга.

Члан 63.

Правилник о условима за оснивање Ветеринарског савјета и Савјета корисника услуга доноси министар.

IX РЕГИСТРИ, ЕВИДЕНЦИЈЕ, БАЗЕ ПОДАТАКА И ИНФОРМАТИВНИ СИСТЕМ

Члан 64.

(1) Сви субјекти који спроводе ветеринарску дјелатност морају да воде прописане евиденције, регистре и базе података, који су повезани у информативни систем који води Министарство.

(2) Министарство обезбјеђује повезивање информативног система из става 1. овог члана са међународним информативним системима на подручју ветеринарства.

(3) Детаљније услове вођења регистара, евиденција и база података прописује министар.

Члан 65.

(1) Министарство наређује и организује спровођење свих контролних програма ради искорјењивања болести које обавезно морају да се пријављују.

(2) За извођење мјера из става 1. овог члана Министарство усваја јединствене и дугорочне програме здравствене заштите животиња, у којима се одређују рокови за реализацију програма, организације које то морају реализовати и начин финансирања.

(3) На крају сваке године Министарство за сљедећу годину одређује које је превентивне вакцинације и дијагностичка, као и друга испитивања потребно обавити у Републици Српској ради обезбјеђивања погодних епизоотиолошких прилика и испуњавања услова за трговину. Одређују се рокови, као и начин обавјештавања о обављеним мјерама и други услови за извођење тих мјера, као и организације које имају право да их обављају у складу са одредбама овог закона.

Члан 66.

(1) Под ветеринарском контролом су животиње, сировине, производи, прехранбени производи у производњи и трговини према овом закону, сточна храна, вода за напајање животиња и отпаци, као и објекти, шгале, сабирни центри, превозници и трговци, као и средства, справе и опрема за њихово узгајање, привређивање, производњу, дораду, обрађивање, прерађивање, превоз и складиштење.

(2) Објекти, шгале и превозници, као и сабирни центри, пијаце и трговци, који су под ветеринарском контролом и надзором, морају да буду регистровани код Министарства, ако испуњавају прописане услове у погледу просторија, кадрова и опреме.

(3) Детаљније услове и поступак регистрације прописује Министарство, а спроводе их Министарство и Инспекторат који морају да провјере начин ветеринарских прегледа и надзора и добијене резултате.

(4) Ветеринарско-здравственом прегледу, контроли и надзору подлијежу и животиње на сајмовима, продавницама, сточним пијацама, као и другим продајним и сабирним мјестима, изложбама, спортским такмичењима, оборима за дивље животиње, испоставама и другим јавним мјестима на којима се скупљају животиње.

(5) Сва правна и физичка лица која се баве гајењем, заштитом, продајом, превозом и трговином животиња, производњом, прерадом, складиштењем, трговином производа, сировина, прехранбених производа, отпада, као и сточне хране, морају да пријаве животиње, објекте и опрему, као и сваку промјену у вези са тим, у року од седам дана, најближој ветеринарској организацији, која води регистар објеката и животиња и о томе обавјештава Министарство, које обавјештава Канцеларију.

(6) Власник пса мора у року од седам дана да пријави пса ветеринарској организацији која врши микрочиповање паса, води регистар паса, као и угинулог пса, отуђеног, одлуталог, као и сваку другу промјену у вези са псом. Набавку младунчета мора пријавити најкасније до напуњеног четвртог мјесеца његовог живота.

(7) Одредбе става 4. не важе за аматерско узгајање или посједовање појединачних врста кућних животиња (до три одрасле животиње) и аматерско узгајање других домаћих птица, акваријумских риба, украсне живине и малих глодара.

(8) Одлука о регистрацији из става 2. доказ је о испуњавању услова за обављање дјелатности и основ је за упис у судски регистар.

Члан 67.

(1) Ради испуњавања сврхе ветеринарске праксе, Министарство може ради вођења и одржавања базе података, прикупити и употребљавати податке, које у оквиру прописаних база података воде републички органи, јавни заводи и агенције, концесионари, као и други овлашћени органи и односе се на:

- а) земљишни катастар,
- б) пољопривредна имања,
- в) базе података о лијековима и хемикалијама,
- г) појаве и ширење зооноза код људи,
- д) основне податке из централног регистра становништва, потребне за одржавање својих база података и стања из централног регистра становништва и
- ђ) централни регистар животиња.

(2) Руковаоци база података просљеђују Министарству податке бесплатно.

X НАДЛЕЖНОСТИ ОРГАНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

Члан 68.

(1) У случају природних и других несрећа, које узрокују обољење већег броја животиња или појаве епизоотије и у ванредним приликама, Влада одређује за шире подручје следеће мјере:

а) мобилизацију ветеринара и ветеринарских техничара, као и других органа града или општине ради извођења прописаних мјера,

б) одузимање опреме, лијекова и превозних средстава у складу са посебним прописима и тренутном употребом земљишта, као и зграда за извођење прописаних мјера здравствене заштите животиња,

в) посебне задатке ветеринарском институту, ветеринарском заводу, ветеринарским и другим организацијама ради извођења прописаних мјера и

г) одређује и друге мјере неопходне за санирање природних и других несрећа.

(2) У случају већих епизоотија Влада на приједлог министра одређује да и припадници Министарства унутрашњих послова Републике Српске и јединице цивилне заштите морају да помогну у спречавању ширења и сузбијању заразних болести.

Члан 69.

У случају ванредног стања изазваног природним или другим несрећама које узрокују обољење већег броја животиња, или појаву епизоотије, Министарство, на основу одлуке Владе може наложити ветеринарима, ветеринарским техничарима, ветеринарском институту, ветеринарском заводу, ветеринарским и другим организацијама, предузимање хитних стручних и других посебних мјера.

Члан 70.

(1) У случају епизоотија, Министарство може да нареди заштитну вакцинацију животиња.

(2) Ако унутар мреже Јавне ветеринарске службе у Републици Српској није могуће обезбиједити обављање одређене дјелатности јавне ветеринарске службе, Министарство у сарадњи са Канцеларијом за ветеринарство Босне и Херцеговине

надлежним органом Федерације Босне и Херцеговине и Брчко Дистрикта организује обављање ове дјелатности у сарадњи са другим институцијама у Босни и Херцеговини или у другим државама.

Члан 71.

Ради спречавања уношења и ширења одређених животињских заразних болести са Листе правилника из члана 5. овог закона и других нарочито опасних заразних болести из других држава и њиховог сузбијања у Републици Српској и Босни и Херцеговини, Министарство ће у сарадњи са Канцеларијом предложити ограничење или забрану прелаза преко државне границе лицима у оба смјера.

Члан 72.

(1) Управни и стручни надзор над спровођењем одредаба овог закона и у складу са њим донесених подзаконских аката врши Министарство.

(2) Инспекцијски надзор над радом овлашћених ветеринарских организација и других ветеринарских установа врши Инспекторат и ветеринарска инспекција јединице локалне управе.

(3) Против рјешења ветеринарског инспектора и Ветеринарске коморе може се уложити жалба Министартву у року од петнаест дана од дана достављања рјешења.

(4) Жалба не одгађа извршење рјешења, а изузетно, Министарство може дозволити да се извршење одређених мјера одгоди, ако се утврди да би извођењем одређене мјере настала штета коју другачије није могуће отклонити, а тим одгађањем здравље људи и животиња није угрожено.

(5) Инспекцијски надзор над спровођењем овог закона врши Републичка ветеринарска инспекција у саставу Инспектората и ветеринарске инспекције у саставу јединица локалне самоуправе, у складу са Законом о инспекцијама у Републици Српској.

(6) Јединице локалне самоуправе дужне су да обезбиједи одговарајући број ветеринарских инспектора према процјени Инспектората, а број овлашћених ветеринарских инспектора одређује Министарство.

Члан 73.

Министарство обавља сљедеће управне и друге послове:

- а) издавање обавезних упутстава ветеринарском сектору и ветеринарским организацијама у складу са одредбама овог закона,
- б) издавање дозвола за обављање одређених ветеринарских дјелатности,
- в) испуњавање, односно потврђивање осталих ветеринарских сертификата, увјерења, односно потврда (члан 46. тачка 4),
- г) обезбјеђивање коректног и аутентичног рада система ИККЖ у тренутку када се проширио на остала зоотехничка поља, а која пропише Министарство, у складу са својим овлашћењима,
- д) прописује поступак обезбјеђивања извођења контроле имунитета код животиња,
- ђ) формирање, развој и учвршћивање епидемиолошких јединица и информативног система у ветеринарском сектору Републике Српске, који прописује Министарство,
- е) прати појаву заразних болести животиња у Републици Српској и окружењу,
- ж) информисање јавности у Републици Српској и окружењу о кретању заразних болести животиња и мјерама које је предузело Министарство,

- з) сарађивање са Канцеларијом и међународним организацијама,
- и) сарађивање на обликовању програма студијског образовања и стручног усавршавања, на бази програма сачињеног у сарадњи Министарства са Канцеларијом и надлежним органима Федерације Босне и Херцеговине и Брчко Дистрикта,
- ј) усвајање програма усклађивања рада и одређивање мјера за извођење програма контроле и спречавања ширења животињских заразних болести и епидемија,
- к) праћење и проучавање епизоотиолошких прилика и предузимање мјера, у складу са обавезама усвојеним у оквиру Међународне канцеларије за заразне болести (ОИЕ) и сталног Ветеринарског комитета Европске уније, као и у складу са програмом здравствене заштите животиња у Републици Српској и Босни и Херцеговини заједно са ветеринарским организацијама и Републичким ветеринарским институтом,
- л) вођење прописаних евиденција, регистара и база података, подношење мјесечних извјештаја о кретању животињских заразних болести у Републици Српској на прописан начин,
- љ) регистравање и вођење регистра превозника животиња,
- м) обезбјеђивање повезивања евиденција, база података и регистара према овом закону у јединствени информативни систем,
- н) давање стручних и других упутстава ветеринарима и ветеринарским организацијама у случају појаве епизоотије и у другим ванредним приликама,
- њ) именовање комисије за ветеринарски преглед,
- о) рад на усавршавању и примјени савремених достигнућа у области ветеринарства,
- п) управљање средствима за здравствену заштиту животиња,
- р) одређивање програма за стручне испите и провјеру знања и именовање испитне комисије,
- с) прописивање образаца, сертификата, других докумената о здравственом стању животиња и о здравственој исправности производа животињског поријекла и издавање обавјештења и извјештаја,
- т) обезбјеђивање годишње анализе резултата праћења штетних материја у прехранбеним производима, израде процјене ризика у погледу тих остатака у прехранбеним производима и припрема годишњег извјештаја,
- ћ) систематско праћење здравственог стања и способности за оплођавање приплодних животиња, здравствене исправности животињског сјемена, јајних ћелија и ембриона,
- у) регистрација ветеринарских лијекова и помоћних љековитих средстава и вођење фармакопеје Републике Српске и
- ф) међусобно сарађивање и обавјештавање Министарства, министарства за здравство, Канцеларије, надлежних органа Федерације Босне и Херцеговине и Брчко Дистрикта у случају појава зооноза, алиментарних инфекција и интоксикација.

Члан 74.

Министарство је надлежно за доношење аката у којима се одређује мрежа јавне ветеринарске службе и за доношење прописа из члана 82. став 2. тачка љ. и члана 39. став 2. овог закона које доноси у сагласности са министарством надлежним за здравство.

Члан 75.

(1) Ако припадници Министарства унутрашњих послова Републике Српске (у даљем тексту: полиција) у обављању својих задатака утврде да власници животиња немају ветеринарски сертификат или увјерење за животиње, из члана 16. овог закона

које воде, јашу или шаљу жељезницом, бродом, авионом или путним превозним средствима, о томе без одгађања обавјештавају надлежног ветеринарског инспектора и нуде потребну помоћ, у складу са прописима.

(2) Полиција ће у случају из става 1. овог члана задржати животиње до доласка ветеринарског инспектора, али највише до два сата и понудити одговарајућу помоћ, у складу са прописима.

(3) Ако полиција у обављању својих задатака утврди да се не поштују прописане мјере у погледу заштите животне средине, из овог закона, о томе ће обавијестити најближег ветеринарског инспектора и инспектора за заштиту животне средине.

Члан 76.

(1) На захтјев ветеринарског инспектора полиција помаже у ограничавању трговине животињама, забрани кретања животиња или лица на зараженом подручју, као и у извођењу других мјера, прописаних овим законом.

(2) Влада ће у случају већих епизоотија на приједлог Министарства донијети одлуку којом ће обавезати полицију и припаднике цивилне заштите на пружање помоћи у спречавању ширења и у сузбијању заразних болести.

(3) Ако ветеринарска организација или ветеринарски инспектор у обављању својих задатака и у извођењу мјера наиђе на физички отпор или на ометање у обављању својих задатака или ако такав отпор и ометање са разлогом очекује, дужни су да захтијевају помоћ полиције.

XI ИНСПЕКЦИЈСКИ НАДЗОР

Члан 77.

У вршењу надзора, ветеринарски инспектор овлашћен је и дужан да предузима мјере, а посебно да:

- а) забрани рад правним и физичким лицима на пословима здравствене заштите животиња док се недостаци који су утврђени не отклоне,
- б) привремено забрани унутрашњи промет животиња, намирница, отпадака, сјемена за вјештачко осјемењавање и јајних ћелија за оплодњу животиња, односно забрани рад објеката који подлијежу ветеринарском инспекцијском надзору на подручју једне или више општина при појави нарочито опасних заразних болести,
- в) наложи одговарајуће мјере ради заштите животиња од мучења,
- г) наложи одговарајуће мјере да би се заштитиле животиње од штетних дјеловања јонизујућег зрачења,
- д) даје приједлог надлежном органу да забрани употребу објеката и укидање контролног броја када објекат престане да задовољава прописане услове, односно предлаже надлежном органу брисање из регистра ветеринарске организације ако обавља своју дјелатност у супротности са прописима,
- ђ) наложи одговарајуће мјере ради спрјечавања појаве, откривања, сузбијања и искорјенивања заразних болести, односно наложи одговарајуће мјере да би се спријечила контаминација сировина и намирница,
- е) забрани производњу, промет и употребу животињске хране и воде, ако садрже патогене микроорганизме или по здравље животиња и људи штетне материје,
- ж) забрани промет кожом животиња које су заклане без ветеринарско-санитарног прегледа и потичу од угинулих животиња за које ветеринарски инспектор није утврдио узрок угинућа или ако нису ускладиштене издвојено од неиспитаних кожа,

- з) забрани утовар и истовар животињске хране ако не испуњава прописане услове, односно забрани употребу возила за превоз животињске хране и воде и отпадака ако не испуњава прописане услове,
- и) забрани употребу објеката, мјеста и лука за утовар, претовар и истовар животиња ако не испуњавају прописане услове,
- ј) забрани клање животиња, обраду сировина, производњу и промет намирница ако нису испуњени прописани услови,
- к) забрани промет нерегистрованих, односно употребу неисправних ветеринарских лијекова,
- л) забрани издавање увјерења о здравственом стању животиња ако се појави заразна болест или сумња да се појавила заразна болест или ако животиња потиче из мјеста са нејасном епизотиолошком ситуацијом,
- љ) наложи уништавање животињске хране, сировина за производњу животињске хране и лијекова који у здравственом погледу нису исправни,
- м) одреди начин оспособљавања условно употријебљивих сировина које служе за производњу намирница животињског поријекла, животињске хране или прераду у друге намјене,
- н) забрани употребу радних и помоћних просторија, односно простора, постројења и уређаја за обављање производне и дјелатности промета робе, занатских услуга, те за друге намјене када је ријеч о намирницама и сировинама животињског поријекла, док се не испуне сви прописани услови,
- њ) налаже одговарајуће мјере када се појави заразна болест, односно одреди гарница зараженог и угроженог подручја,
- о) наложи одговарајуће ветеринарско-санитарне мјере ради заштите животињске хране и воде,
- п) наложи одузимање и уништавање животиња, прехранбених производа, сточне хране и лијекова који нису исправни или не испуњавају прописане услове,
- р) забрани трговину и употребу сировина као и прехранбених производа и намирница животињског поријекла које нису хигијенски исправне или не испуњавају друге прописане услове,
- с) наложи уништавање прехранбених производа, намирница животињског поријекла у трговини ако нису означени и немају ветеринарско увјерење о поријеклу и употребљивости или не испуњавају друге прописане услове,
- т) забрањује употребу и коришћење просторија, објеката, технолошких постројења и уређаја за које нису утврђени ветеринарско-санитарни, технолошки и хигијенски услови за пуштање у рад, односно употребу и
- ћ) наложи и друге одговарајуће мјере ради обезбјеђења поштовања и извршавања овог закона и других прописа из области ветеринарства.

XII КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 78.

(1) Новчаном казном од 1.500 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај правно лице, ако:

- а) не обавијести најближу ветеринарску организацију или ветеринарског инспектора, односно Министарство или Инспекторат када утврди да постоји опасност по здравље животиња (члан 3. став 5),
- б) држи или транспортује животиње, производе или сировине животињског поријекла, а не води прописане евиденције утврђене подзаконским актом (члан 3. став 8),

- в) не изводи обавезне опште превентивне мјере за заштиту заразних болести животиња (члан 7),
- г) не спроведе посебне превентивне мјере које одреди Министарство (члан 8),
- д) не спроведе обавезне посебне превентивне мјере за заштиту становништва од зооноза и токсичних агенаса (члан 9),
- ђ) не обавијести најближу ветеринарску организацију, Министарство или Инспекторат о појави заразне болести, односно сумњи на заразну болест код животиње (члан 11. став 1),
- е) не обезбиједи доставу материјала до овлашћене лабораторије, а обавља јавни превоз, односно обезбјеђује доставу (члан 11. став 3),
- ж) производи животињског поријекла у трговини нису на прописан начин означени и праћени прописаним сертификатом или потврдом (члан 15. став 1),
- з) болесне и повријеђене животиње код којих су угрожене основне функције, превози у клаоницу супротно члану 16. ст. 1, 2. и 5),
- и) прехранбени производи у трговини нису на прописан начин означени, односно сертификовани (члан 17. став 1),
- ј) обавља трговину животињама, прехранбеним производима, сировинама и отпацама супротно одредбама члана 18. овог закона,
- к) поступа супротно акту Министарства којим се ограничава или забрањује трговина животињама, прехранбеним производима, сировина и др. у случају појаве заразне болести (члан 19. став 1),
- л) не посједује одговарајућу дозволу надлежног општинског, односно градског органа управе из члана 20. овог закона,
- љ) не организује превоз и комплетно уништење уинулих и убијених животиња, оштећених прехранбених производа, сировина и отпадака (члан 21. став 6),
- м) производњу и трговину производима, сировинама, прехранбеним производима животињског поријекла и сточне хране обавља супротно одредбама члана 22. ст. 1. до 5. овог закона,
- н) клање животиња и производњу прехранбених производа и сточне хране обавља изван регистрованих објеката супротно члану 23. овог закона,
- њ) не изведе, односно не узме у обзир неку од наведених мјера из члана 28. ст. 2. и 3. овог закона,
- о) не обезбиједи здравствену исправност сточне хране у свим фазама производње, складиштења и трговине сточном храном, односно обавља трговину здравствено неисправном сточном храном (члан 29. ст. 1. и 2),
- п) употреби сточну храну којој је истекао рок употребе у декларацији супротно одредби члана 29. став 3. овог закона,
- р) систематично не прати набавку, здравље и репродуктивну способност приплодних животиња, производњу, складиштење и промет животињским сјеменом, јајним ћелијама и ембрионима (члан 32. став 2),
- с) производњу, складиштење и пласирање сјемена приплодних животиња, јајних ћелија и ембриона обавља супротно одредбама члана 33. ст. 1. и 2. овог закона,
- т) обавља осјемењавање а да за то не испуњава прописане услове (члан 34),
- ћ) систематски не прати здравље и репродуктивну способност приплодних животиња при парењу и природном припусту, а добило је концесију и јавно овлашћење (члан 35),
- у) поступа са трупом уинулих животиња и отпацама супротно одредби члана 38. ст. 1. и 2. овог закона,
- ф) приликом закопавања животињског трупа поступа супротно члану 39. овог закона,
- х) не обезбиједи испитивања из члана 40. т. б) и в) и извођења из члана 40. тачке и) овог закона,

ц) не управља средствима за извођење својих дјелатности засебно на властитом рачуну (члан 51. став 4),

ч) не обавља задатке из члана 52. став 3. т. а) до д) као јавно овлашћење, односно обавља ветеринарску дјелатност супротно одредби члана 56. ст. 1. и 2 овог закона,

ц) не води прописане евиденције, регистре и базе података (члан 64. став 1) и

ш) у року не пријави животиње, објекте и опрему, као и сваку промјену у вези са тим најближој ветеринарској организацији која води регистар објеката и животиња (члан 66. став 5).

(2) За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 500 КМ до 2.500 КМ.

(3) Новчаном казном од 1.000 КМ до 10.000 КМ казниће се за прекршаје из става 1. овог члана предузетник – лице које самостално обавља дјелатност средствима у приватној својини.

Члан 79.

Новчаном казном од 150 КМ до 1.500 КМ, казниће се физичко лице за прекршаје из члана 78. став 1. т. а), б), в), г), е), з), и), л), љ), о), п), ф), х), и ч), и члана 66. став 6. овог закона.

Члан 80.

(1) За прекршаје из члана 78. став 1. т. ј) и к) овог закона изриче се поред казне и заштитна мјера одузимања предмета којима је био прекршај учињен.

(2) За прекршај из члана 78. став 1. тачка м) изриче се поред казне и заштитна мјера забране обављања дјелатности.

(3) Заштитне мјере утврђене овим чланом изричу надлежни судови.

Члан 81.

(1) Ко свјесно прикрива постојање сумње да су животиње обољеле од заразне болести, или не пријави такву сумњу најближој ветеринарској организацији, односно ветеринарској инспекцији, па услед тога наступи ширење заразних болести и угинуће животиња, казниће се за кривично дјело затвором до једне године (члан 3. став 5).

(2) Ко не подвргне ветеринарско-санитарном прегледу копитаре, папкаре, живину и куниће прије клања, месо копитара, папкара, живине, кунића и дивљачи, рибе, млијеко, јаја те производе од меса, риба, млијека и јаја, мед, ракове, шкољке, пужева и жабе те производе од ракова, шкољки, пужева и жаба и стави их у јавну потрошњу, казниће се за кривично дело затвором до једне године (члан 9. став 1. тачка г, члана 22. став 9. и члана 27. став 1).

(3) Ко се без прописане стручне спреме неовлашћено бави вршењем послова здравствене заштите животиња и других ветеринарских захвата, као и кастрација, казниће се за кривично дјело затвором до једне године (члан 55. став 4).

XIII ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 82.

(1) Министар ће у року од девет мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети сљедеће прописе:

- а) Правилник о садржају, облику и начину вођења евиденција које су дужна да воде физичка и правна лица која држе или транспортују животиње, производе или сировине животињског поријекла (члан 3. став 8),
- б) Програм стицања основног знања о заразним болестима животиња (члан 6),
- в) План хитних интервенција за одређене заразне болести животиња за Републику Српску (члан 8),
- г) Правилник о начину обавјештавања о појави заразних болести од власника животиња (члан 10),
- д) Правилник о начину превоза материјала, мјерама ветеринара и начину утврђивања заразне болести (члан 11),
- ђ) Правилник о начину обавјештавања о сумњи или налазу заразне болести (члан 12),
- е) Правилник о начину одржавања зараженог и угроженог подручја и мјерама за утврђивање начина превенције (члан 13),
- ж) Правилник о условима идентификације животиња, изгледу и садржају пасоша за животиње (члан 14),
- з) Правилник о привременим нормама идентификације животиња и контроли кретања животиња на територији Републике Српске (члан 14),
- и) Правилник о условима за издавање, садржај и облик ветеринарског сертификата и увјерења о здравственом стању животиња (члан 14),
- ј) Правилник о условима за обиљежавање производа, условима за издавање ветеринарских сертификата или потврда за производе животињског поријекла (члан 15),
- к) Упутство о садржају ветеринарског налога и лицима која га могу издавати (члан 16),
- л) Правилник о начину означавања и сертификацији прехранбених производа (члан 17),
- љ) Упутство за издавање дозволе за изложбу, золошки врт, оцјењивање и такмичење животиња (члан 20) и
- м) Правилник о ветеринарским условима за производњу, пуштање у промет и трговину сировинама, производима, прехранбеним производима животињског поријекла, сточном храном, отпацима, отпадним водама, чврстим и течним ђубривом (члан 22).

(2) Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети сљедеће прописе:

- а) Правилник о детаљним ветеринарским условима за трансмисивне спиногиформне енцефалопатије (TSE BSE, scgери и друге трансмисивне енцефалопатије), (члан 22),
- б) Правилник о ветеринарским условима за градњу или реконструкцију објеката под ветеринарском инспекцијском контролом (члан 25),
- в) Правилник о условима за разврставање објеката који обављају ветеринарски преглед и поступак за упис објекта у регистар (члан 26),
- г) Правилник о одређивању мјера за уклањање узрока неисправности или за враћање у првобитно стање сировина, прехранбених производа или сточне хране и начину рада комисије за спровођење мјера (члан 27),
- д) Правилник о условима систематског надгледања животиња, сировина, прехранбених производа и сточне хране (члан 28),
- ђ) Правилник о условима здравствене исправности сточне хране и ограничења за употребу (члан 29),
- е) Правилник о условима за издавање, садржај и облик ветеринарског сертификата и другог одговарајућег документа (члан 30),
- ж) Правилник о заразним болестима и услови здравствене исправности животињског сјемена јајних ћелија и ембриона, као и минималних услова за способност оплођавања (члан 32),

- з) Правилник о условима које морају да испуњавају организације за производњу, складиштење и пласирање на тржиште сјемена приплодних животиња, јајних ћелија и ембриона приплодних животиња и садржај и начин вођења евиденција (члан 33),
- и) Правилник о условима које морају да испуњавају ветеринарске организације које обављају осјемењавање (члан 34),
- ј) Правилник о мјерама које власник одгајалишта приплодних животиња мора обезбиједити при сваком утврђивању болести неке приплодне животиње, са трајним репродуктивним сметњама или при утврђивању здравствене неисправности животињског сјемена, јајних ћелија или ембриона (члан 36),
- к) Правилник о условима пријаве угинућа, транспорту, третирању животињских отпадака, преради и условима за објекте и објекте за обдукцију, прераду и спаљивање (члан 38),
- л) Правилник о случајевима у којима се животињски трупови могу на прописан начин закопати или спалити на сточном гробљу које испуњава прописане услове (члан 39. став 2),
- љ) Правилник о висини и начину обрачунавања накнада за издате сертификате, увјерења и потврде о здравственој исправности и ветеринарску контролу и прегледе (члан 44).
- м) Правилник о одређивању услова које Ветеринарска комора мора да испуњава ради вршења јавних овлашћења (члан 53),
- н) Правилник о кадровским, просторним, хигијенско-техничким и условима у погледу опреме коју морају испуњавати правна и физичка лица за бављење ветеринарском дјелатношћу (члан 55),
- њ) Правилник о облику и садржају регистра и брисању из регистра овлашћених ветеринарских организација (чл. 56. и 57),
- о) Правилник о утврђивању плана, садржаја и метода полагања стручног испита (члан 60),
- п) Правилник о утврђивању услова и критеријума за оснивање Ветеринаског савјета (члан 61),
- р) Правилник о условима вођења регистара, евиденција и база података и повезивању информативног система (члан 64) и
- с) Правилник о регистрацији, контроли и пријави објеката, штала, превозника, сабирних центара, трговаца и животиња (члан 66).

(3) До ступања на снагу подзаконских аката из ст. 1. и 2. овог члана примјењиваће се важећи подзаконски акти донесени на основу Закона о здравственој заштити животиња и ветеринарској дјелатности („Службени гласник Републике Српске“, бр. 11/95, 10/97 и 52/01) и други важећи прописи, уколико нису у супротности са овим законом.

Члан 83.

(1) Ветеринарски институти, ветеринарски заводи и ветеринарске организације дужни су да у року од двије године од дана ступања на снагу овог закона ускладе своју дјелатност са одредбама овог закона.

(2) Ветеринарска комора ће ускладити обављање своје дјелатности са овим законом у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

(3) До издавања ветеринарских лиценци из члана 52. овог закона, доктори ветеринарске медицине, односно дипломирани ветеринари могу са положеним стручним испитом да обављају ветеринарске дјелатности, у складу са досадашњим овлашћењима.

(4) Доктори ветеринарске медицине, односно дипломирани ветеринари који су положили стручни испит нису дужни да га поново полажу.

(5) Концесиони уговори или подјеле територијалне надлежности, склопљени до ступања на снагу овог закона, остају на снази и усклађују се са одредбама овог закона, најкасније у року од једне године након ступања на снагу овог закона.

Члан 84.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о здравственој заштити животиња и ветеринарској дјелатности („Службени гласник Републике Српске“, бр. 11/95, 10/97 и 52/01).

Члан 85.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: 01-679 /08
Датум: 15. април 2008. године

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Мр Игор Радојичић